

BILLEDER I SUPERKVALITET

Tøm computeren og få lavet billeder med CLICKs digitale klippekort

- Nemt, hurtigt og billigt
- Intet opstartsgebyr
- 100 års farve garanti
- 10x15 cm billeder
- Kan bruges i alle CLICK butikker

0,70
kr./stk.

* ved køb af guld-klippekort til 5.000 billeder

Som de første i Danmark har fotokæden CLICK udviklet et digitalt klippekort til print af papirbilleder efter digitale medier. Du kan få kortet i flere varianter og prisen er helt ned til 70 øre per 10x15 billede. Samtidig bestemmer du selv det antal billeder, du vil have lavet per gang, uanset om det er 5, 10, 100 eller flere.

CLICKs automatiske system holder selv øje med hvor mange "klip" du har tilbage på dit kort. Kig ind i din lokale CLICK butik og hør mere om alle fordelene ved CLICKs digitale klippekort.

CLICK | IN

• Smil - det er Politiet

Fra "mug shots" til obduktions- og rekonstruktionsfotos. Opgaverne er mange artet for Rigspolitiets fotografer, når de hjælper med billede dokumentation i afsløring af forbrydere.

• Revolution, salsa og fotohistorie

Fotos fra vores kollektive hukommelse. Mød manden bag vel nok verdens mest berømte foto af Che Guevara.

• Marianne Eihilt - mit liv i billeder

Danmarks dansedronning nr. 1 viser private billeder fra sit liv med dans

• Bidt af uvejr

Stormchasers findes også i Danmark. Se og hør den fantastiske beretning om hagl så store som hønseæg eller tornadoer i midtvesten i USA.

- dit univers af billeder

NY FOTOB OG I BUTIKKERNE

CLICK udgiver i samarbejde med den anerkendte fotograf Casper Tybjerg en serie bøger, der alle på en illustrativ måde kan hjælpe dig med at blive en bedre fotograf. Fotobog nr. 3 er netop nu på hylderne.

Denne gang med temaet:

Lær at fotografere mennesker

Mennesker er jo verdens ældste og mest populære motiv. Men tit går det galt. Hvordan tager man gode billeder af mennesker – hver gang?

Det kan du læse om i den nye fotobog. Med et letforståeligt sprog og mange inspirerende billeder og masser af læring og gode tips guider bogen dig i, hvordan du er sikker på et pletskud – både når du fotograferer børnene, bedstemor eller bordherren m/k til familiefesten...

Perfekt introduktion til digital fotografering

249,-

Fototeknik
Casper Tybjerg

169,-

Bogen der går et spadestik dybere

Mennesker
Casper Tybjerg

NYHED

169,-

Lær at fotografere mennesker

CLICK ONLINE
FOTOSKOLE
SE CLICK.DK

CLICK

– dit univers af billeder

CLICK | IN

Velkommen til CLICKIN	05
Et klik ind i alverdens dagligstuer	06
Smil - det er politiet	10
Levende billeder i børnehøjde	14
Et strejf af historiens vingesus	18
Når fotografen laver mad	22
I storm og slud	26
Fem klik til din egen fotobog	30
Sikker lagring af data	32
Danmarks dansedronning	34
På bølgelængde med det hinsides	38
Fotosafari i Sydafrika	41
CLICKIN top 10 features	45
Preben Mejer mener	49

α350 med verdens hurtigste
Quick AF Live View

SONY

images like.no.other™

ClickIN MAGASIN NO. 2 2008

Set gennem søgeren...

Af Palle Nielsen

Efter en fantastisk modtagelse af den første udgave af vores foto- og livsstilmagasin ClickIn har vi glædet os til at sende dette nye nummer på gaden.

Magasinet har været med til at understrege, at vi hos CLICK er meget mere end flotte fotofremkaldelser og kamasalg. Med magasinet ønsker vi at vise dig hele det univers af bilde inspiration og rådgivning, som CLICK også er. Denne gang kan du blandt andet læse om danske vejrentusiaster, der jager tornadoer i USA med kameraet.

Du kan også glæde dig til at læse om en af landets dygtigste mad-fotografer, Lars Ranek, lige som Vild med dans-vinderen Marianne Eihilt viser billeder fra sit private fotoalbum. Endelig inviterer politiets fotografiske enhed indenfor for at vise, hvordan de bruger fotos som bevismateriale i retssager.

Den nye udgave af ClickIn falder sammen med en anden stor nyhed hos CLICK: Grand Opening af vores Click-butikker, der alle har fået nye flotte facader. Samtidig med at vi på den måde øger genkendeligheden af vores mange butik-

ker over hele landet, har vi benyttet chancen til at redesigne vores CLICK-logo. Det har fået et mere markant og stilistisk udtryk, hvor den sort-hvide kontrast er blevet krydret med et varmt orange element.

Vores website har gennemgået et redesign. Du kan nu bestille billeder, sikker lagring, forstørrelser og meget andet direkte på Clicks nye website, der også er fyldt med god inspiration til brug af billeder. Som nyhed lancerer vi Clicks online fotoskole, hvor Casper Tybjerg hver uge kommenterer på udvalgte billeder - såvel gode som mindre gode skud. Klik ind på click.dk og læs mere om hvordan du deltager.

Måske finder du her i magasinet inspiration til lige netop dit skud, dit fokus eller din vinkel på det rigtige gode foto. God fornøjelse.

Palle Nielsen
Adm. Direktør

Dagligstue i København

Et KLIK ind i alverdens dagligstuer

● DAGLIGSTUER VERDEN OVER ER MOTIVET FOR DEN DANSKE KUNSTNER MED ROD I UDLANDET, ANNETTE MERRILD. HENDES FOTOUdstILLING ER EFTER TURNÉ I DANMARK PÅ RUNDREJSE I EUROPA

AF JETTE AAES - FOTOS: JURGEN DARLISON, ANNETTE MERRILD M.F.L

Vis mig din dagligstue – og så kan alle vi andre læne os tilbage og gætte på, hvor i verden du bor, hvordan du ser ud eller, hvad du beskæftiger dig med. Eller spekulere på hvorfor gardinerne fylder så lidt i København, lysekronerne så meget i Hamborg og de elektriske apparater så meget i New York.

Med kameranlinsen som døråbner har den danske kunstner Annette Merrild gennem de seneste par år rejst verden rundt og fået lov at fotografere dagligstuer i en lang række byer. Hamborg, København, New York, Warszawa, Barcelona, Tallinn, Manchester, Lyon og Istanbul.

- Det fascinerer mig, hvordan man kan fornemme en person, uden at vedkommende er til stede på billedet. Alene igennem den måde, vi opfatter et rum, siger Annette Merrild.

Fascinationen tog form og blev i første omgang i mindre format hendes afgangprojekt på Kunstakademiet i Hamborg. Med dagligstuefotos fra Hamborg tog hun afgang med hædrende omtale og fortsatte med at videreudvikle sin fascination for rumopfattelse og

menneskefortællinger uden mennesker. Flere byer og beredvillige beboere kom til, og Annette Merrild skabte vandrestillingen The Room Project, der allerede har været vist i Hamborg, Tallinn, København og senest i Århus Kunstbygning. Alle steder med flotte anmeldelser til følge. Den er nu pakket ned og klar til at rejse videre til museet Istanbul Modern i Tyrkiet.

- I forbindelse med The Room Project er jeg blevet mest overrasket over folks åbenhed og ønske om at hjælpe, når jeg som helt fremmed bankede på og blev lukket ind i deres stuer. Når en fremmed bare sådan banker på, opstår dog også pudsige situationer. I København for eksempel oplevede jeg at blive mistænkt for at være tricktyv. I Manchester lærte jeg, at det ikke kunne betale sig at fotografere lige efter lønningdagen om torsdagen – de næste par dage var beboerne ude på pub, fortæller Annette Merrild.

I Istanbul blev det en sværere opgave at finde et rigtigt hus – og få lov til at komme indenfor.

- Som regel var der vagter ved husene, og fra dem skulle jeg have telefonnummeret på house manageren. Som regel sagde snakken om kunst dem stort set ingenting. Mange af dem afslog at hjælpe, før jeg kunne nå at forklare mit ærinde.

Desuden kom Annette Merrild til Istanbul under ramadanen – den religiøse faste periode, hvor muslimerne ikke spiser før efter, solen er gået ned.

- Derfor var mange let irritable. Og jeg skulle jo fotografere i dagtimerne af hensyn til lyset – lige midt i deres faste. Men da jeg først fandt de rigtige familier og blev budt indenfor, var der ingen grænser for tyrkernes gæstfrihed.

ROLLER OG IDENTITET

Oprindeligt var det maleriet, der blev Annette Merrilds egen vej ind i kunstens verden. Ofte var det kunstneriske udgangspunkt smukke, gamle fotografier, som hun rodede frem på loppemarkeder i Tyskland og Danmark. Dem overfører hun via silketryk til lærredet, hvor hun kombinerer dem med maling og et hav af overfladebehandlinger som lak, voks eller for eksempel glycerinsæbe. For at viderefølge de mange historier og identiteter, et fotografi gemmer på.

- Jeg er fascineret af de mange historier og identiteter, som et billede altid fortæller. Mennesker bærer ikke kun "roller" udvendigt. Vi har alle visse indadvendte roller, som hører til vores væsen. Først da jeg accepterede det, ændrede jeg min opfattelse af billeder og min forståelse for maleri og fotografi. I løbet af årene har jeg lært, at man kan se igennem rollefacaden."

For at lære tyskerne, deres identitet og roller at kende, begyndte hun at fotografere stuerne hos sine tyske naboer i Alsterdorfer Strasse – en middelklasse del af Hamburg, hvor hun boede under studierne på kunstakademiet. Hun fotograferede kun stuen og altid fra samme vinkel med vinduespartiet som fotoets centrum.

- Kunstmæssigt er det altid enten overklassen eller de fattige, der portrætteres. Jeg har bevidst valgt middelklassen, fordi projektet ikke handler om at pege fingre. Mit projekt handler om de historier

Dagligstue i Tallin

et rum fortæller – direkte og indirekte – om mennesker og kultur. Desuden har middelklassen mulighed for at gøre nogle valg i forhold til indretning – det har fattige mennesker ikke. Jeg fokuserer på stuen, fordi det er der, vi lever og opholder os, når vi er hjemme. Jeg har bevidst valgt den kvadratiske form for at skabe en skabelon for billederne. Vinduet fylder cirka 30 pct. af billedet og bliver dermed en væsentlig faktor. Det afspejler udlængsel, og så er det med til at vise, at der er en verden uden for rummet – at det er forskellige rum, på forskellige etager.

Udover udmærkelse fra universitet for The Room Project har kunst-Tyskland også taget godt imod den danske kunstner. Annette Merrild er således optaget i en stor populær kunstbog, "Kunstner, Werk, Materiale". Som den yngste og som én ud af 77 tyske og internationale kunstnere. Og forlaget fik så mange reaktioner på hendes portræt, at det også udgav en bog om The Room Project.

UDLANDET KALDTE

Kunsten har altid været en del af Annette Merrilds liv. Hun voksede op i Midtjylland i en internationalt orienteret familie, der altid rejste meget. Hendes far var forretningsmand og hendes mor, Bente Merrild, ernærede sig som kunstner. Selv blev Annette Merrilds interesse for kunst vakt første gang under et high school ophold i USA og senere gennem en inspirerende formningslærer tilbage i Danmark. Som 19-årig rejste hun til København med planen om at søge optagelse på Kunstakademiet. Men et par rejser til Hamborg, tændte hende på livet uden for Danmark. Hun fulgte instinktet og

fik lynhurtigt både lejlighed og job i Hamborg. Samtidig gik hun i gang med at søge ind på Kunstakademiet – Hochschule für Bildende Kunst i Hamburg.

- Jeg fortrød bittert, at jeg havde siddet og tegnet i alle tysktimer i stedet for at lytte efter. Mit tysk var elendigt. For eksempel troede jeg, at Hochschule betød højskole. I telefonen insisterede jeg på at få kontakt med kunstakademiet på universitet i stedet for bare en højskole! Jeg havde ikke sat mig rigtigt ind i ansøgningsformen og gjorde alt forkert.

Efter andet forsøg blev hun som 22-årig optaget. Studietiden var udfordrende og spændende. Og på skolen trivedes roller og identitet også.

- På kunstakademiet var jeg tildelt rollen som "danskeren". Og når jeg gjorde noget, var det på grund af "min danske Cobra-kultur med de mange farver". På den måde blev en kliche sandheden om mig som person. Det gav mig interessen for, hvad roller gør for ens identitet, siger Annette Merrild.

Selv er Annette Merrild rykket geografisk igen. Sammen med sin danske mand Arne har hun skiftet Hamborg ud med Barcelona, og er også blevet mor til Oscar på snart et år.

- Jeg ville gerne videre til New York, men min mand ville helst blive i Europa. Så det trods alt skønne kompromis blev Barcelona. Her er en kunstscene, og byen ligger tæt ved vandet. Selv om kunstscenen er lille i forhold til New York og Hamborg, så har Barcelona kant, og det er med til at gøre den spændende og interessant.

Mens The Room Project fortætter turen rundt på udenlandske museer, er Annette Merrild i gang med at kigge fremad. Idéen til en ny fotoserie ulmer. Denne gang med kirkegårde som det gennemgående motiv.

- Det er et rum, der også fortæller en masse ting, vi kan se, og noget vi ikke kan se. Og så er det vores sidste rum, siger hun.

Og så skal Annette Merrild også i gang med at male igen.

- Det glæder jeg mig til. ■

i I Danmark er Annette Merrild repræsenteret hos:
Galerie Wolfsen, Aalborg
Galleriet Else Marie Jensen, Kolding
Galleriet Jørgen Østergaard, Ikast
Læs mere om Annette Merrild på www.annettemerrild.com

The Room Project:
Istanbul Modern, Tyrkiet, fra den
23. september 2008-25. januar 2009.
www.theroomproject.com

Dagligstue i Lyon

Annette i hendes egen stue

The Room Project

Dagligstue i Manchester

Dagligstue i København

AF JETTE AAES - FOTO: JOHNNY THOMSEN, RIGSPOLITIETS FOTOGRAFISKE SEKTION, REKONSTRUKTIONSFOTO: DAS BÜRO

● FOTOGRAFI OG VIDEO ER VIGTIGE REDSKABER, NÅR POLITIET SKAL BEVISE OG DOKUMENTERE VIRKELIGHEDEN. PÅ LANDSPLAN ARBEJDER SYV UDDANNEDE FOTOGRAFER SAMT EN LANG RÆKKE BETJENTE DAGLIGT MED KAMERAER: ET BILLEDE SIGER OFTE MERE END 1000 ORD

smil -det er POLITIET smil -det er POLITIET smil -det er

På benzinstationens overvågningskamera var billedet af røverens hånd tydeligt: I den anspændte hånd holdt han stramt om en pistol – en trussel, der var mere end rigeligt til at få hele benzinstationens beholdning af kontanter udleveret. I arresten i Odense sad en mand sigtet for forbrydelsen – og nægtede ethvert kendskab til røveriet. For at bevise sin uskyld indvilgede han i at lade fotograf Kim Zuschlag rekonstruere overvågningsbilledet med et foto af sin hånd. I anspændt positur og med en pistol. – Jeg lavede fotografiet af hånden fra præcis samme vinkel som fotoet fra overvågningskameraet og med præcis den samme lys-sætning. Når en hånd spænder, reagerer blodårer, sener og muskler på en bestemt måde, fortæller Kim Zuschlag.

Rigspolitiets Fotosektion, Vanløse

Allerede da Kim Zuschlag sad i bilen på vej tilbage til København, hvor Rigspolitiets fotografiske enhed holder til, ringede kolleger fra politiet på Fyn. Manden havde valgt at gå til bekendelse. – Det var selvfølgelig ikke fotografiet alene, der afgør sagen, men jeg havde faktisk på fornemmelsen under fotograferingen, at han godt vidste, hvor det bar hen. At sammenligningen ville blive meget svær at bortforklare, siger Kim Zuschlag. Han er uddannet reklamefotograf fra Fotografskolen i København. Uddannet i 1990 arbejdede han først som freelance, før jobbet hos politiet dukkede op i 1991. Siden har Kim Zuschlag sammen med tre kolleger arbejdet side om side med kriminal- og våbenteknisk afdeling hos Rigspolitiets afdeling i Vanløse. Her i en tidligere tv- og radiofabrik har de indrettet sig med atelier, laboratorium, computerarbejdspladser og videore-digeringsrum. Alt sammen i bestræbelserne på at assistere og understøtte politiet i forbindelse med en lang række forskellige opgaver. – Vores kolleger i politiet stiller os en opgave, som vi så løser, så den fototeknisk lever bedst muligt op til det formål, som billedet skal bruges til. Det er langt fra hver gang, at vi får at vide, hvordan udfaldet er blevet. Nogle gange følger man dog ekstra med og beder en kollega om at give besked om udfaldet. Eller de ringer selv, som da jeg sad i bilen på vej hjem fra Fyn, fortæller Kim Zuschlag.

SIKRER SPOR

Opgaverne er mange og særdeles forskelligartede. Fotograferne bruges for eksempel på gerningssteder, når politiet har brug for at

Fotografen foreviget som "mug shot"

dokumentere noget til brug i en retssag. For eksempel hvor blodstænk i forbindelse med et mord er ramt. Det kan politiets teknikere bruge til at bevise, om et offer eksempelvis har ligget ned eller stået op i gerningsøjeblikket.

- Men det er ikke os, der som i amerikanske kriminalfilm fotograferer løs rundt om et lig. Det er politiets teknikere. Et gerningssted skal helst ikke være overfyldt med forskellige folk. Så risikerer man at ødelægge spor og tekniske beviser. Vi kommer til, når gerningsstedet er undersøgt, og teknikeren ønsker at dokumentere et eller andet, siger Kim Zuschlag.

- Polititeknikere, der har været på fotokursus hos os, klarer opgaven med de umiddelbare fotos fra et gerningssted. Men som uddannede fotografer bruger vi professionel lysætning og justerer blænde og bølgelængder for at sikre spor.

Fotograferne bruges også under obduktioner.

- Vores billeder bliver brugt som dokumentation i retsmedicinernes rapporter. Vi bliver tilkaldt for at illustrere resultater af obduktionen, som kan bevise et faktum om afdøde eller dødsårsag. For eksempel hvis obduktionen viser, at et formodet drab eller selvmord viser sig at have en naturlig dødsårsag – at personen i stedet er død af en blodprop, forklarer Kim Zuschlag.

Atelieret bruger fotograferne til en række forskellige opgaver: Når de skal fotograferer tøj, der skal offentliggøres i forbindelse med en efterlysning. Eller hvis politiet vil vise nævninge foto af det tøj, offeret bar under forbrydelsen.

- For eksempel en blodig jakke. Det virker ofte alt for barsk at sende en blodig jakke rundt til nævningene. Vi laver et atelierfoto af jakken og de detaljer, der har relevans for sagen. Det virker knapt så stærkt, og nævningene kan nemmere forholde og koncentrere sig om jakken som teknisk bevis, siger Kim Zuschlag.

Atelieret bliver desuden brugt til rekonstruktioner. Blandt andet hvis politiet har brug for at vise, hvordan snitsår på et offer og gerningsmandens fingeraftryk på en kniv sandsynliggør, hvad der er sket i gerningsøjeblikket.

EFFEKTIVE REKONSTRUKTIONER

Som for alle øvrige fotografer foregår en del af politifotografernes arbejde også foran computer. Blandt andet hvis bånd fra overvågningskameraer skal formateres til et still-foto, der kan bruges til en efterlysning.

- Med den teknologiske udvikling har vi også fået nye muligheder. Hvis en person bliver fundet efter at have ligget død længe i naturen, og politiet ikke umiddelbart kan identificere liget, kan vi i Photoshop genskabe personens ansigt. Det kræver selvfølgelig, at dele af ansigtet er intakt, så vi for eksempel kan spejlvende og genskabe den anden del af hovedet. Det er en svær disciplin, og det er kun yderst sjældent, at vi offentliggør den slags fotos.

Til rekonstruktioner bruger politiet i dag i høj grad også videooptagelser. Den disciplin udøver Kim Zuschlag sammen med sin kollega, kriminalassistent Benny Olsen, der også er uddannet i at optage og redigere video:

- Ved at lave en rekonstruktion bringer vi henholdsvis gerningsmand og offer tilbage i en sindsstilstand, som minder om den, de befandt sig under i gerningsøjeblikket. Ofte betyder det, at folk kommer i tanke om detaljer, de ellers havde glemt, eller de fortæller dele af historien, som ikke dukker op under en klinisk afhøring i et forhørslokale. Det er en effektiv metode, som også er god at bruge i en retssag. Men det er et omfattende arbejde, der som regel kun benyttes i forbindelse med større sager, fortæller Benny Olsen. Videooptagelser kan også bruges til at sandsynliggøre eller afvise påstande.

- I det hele taget er både fotos og video i forbindelse med retssager særdeles effektive redskaber. Billeder siger ofte mere end 1000 ord. Ofte er det langt bedre at vise et foto end med ord begynde at forklare tekniske forhold på et gerningssted. De fleste mennesker kan langt bedre forholde sig billeder end til kliniske gennemgange med ord, siger Benny Olsen.

DEN MAKABRE SIDE

Når fotograferne har taget billeder, skal de ikke gå langt for at få dem fremkaldt. Politiets fotoafdeling rummer også et laboratorium med maskiner, der kan fremkalde både gammeldags negativfotos og digitale fotos. Hvert år fremkalder laboratoriet mere en million

billeder. Det er billeder, der bliver brugt i retssager, arrestantfotos, som arkiveres hos politiet – altså de såkaldte mug shots, hvor arrestanten er fotograferet forfra og i delvis profil - og fotos fra politiets automatiske fartkontroller.

En blandet stak fotos, hvor nogle adskiller sig ved at vise den makabre side af virkeligheden.

- Før jeg blev ansat hos politiet, havde jeg arbejdet som sygehjælper og havde derfor set døde mennesker. Til ansættelsessamtalen blev jeg spurgt, hvordan jeg har det med døde mennesker. Ikke noget problem, svarede jeg. Men jeg husker altså stadig den dag, jeg skulle fotografere første gang til en obduktion. Det var en barsk oplevelse. Jeg gik hjem, tog mit tøj af ude foran min dør, tog det op med en vrangvendt plasticpose og smed det direkte i vaskemaskinen. I dag er det en del af mit arbejde. Jeg har en teknisk funktion, jeg skal koncentrere mig om under obduktionen – blændetid, lys, om jeg har husket at sætte nyt kort i apparatet og så videre. Jeg fastholder min faglige koncentration om at være fotograf, slutter Kim Zuschlag. ■

En kniv fotograferet i studie. Fotoet er brugt som bevismateriale i en retssag. Det er nemmere og mindre følelsesladet at anvende fotografier

Kim Zuschlag rykker blandt andet ud, når politifolkene har brug for dokumentation fra et gerningssted

smil -det er POLITIET smil -det er POLITIET smil -det er POLITIET smil -det er POLITIET smil -det er POLITIET

Levende billeder i børnehøjde...

● ELEKTRONISKE FOTORAMMER ER BLEVET ET DYNAMISK VÆRKTØJ I ARBEJDET MED AT DOKUMENTERE BØRNENES DAGLIGDAG I BØRNEHAVEN LÆRKEBO I MARIAGER. BÅDE BØRN OG FORÆLDRE SYNES DET ER SPÆNDENDE MED NYE BILLEDE-SLIDESHOWS HVER DAG – OG MEDARBEJDERNE SPARER TID

Duften er ikke til at tage fejl af: Der bliver spist frokost i Børnehaven Lærkebo. 22 glade børnehavnunger sidder bænket omkring bordet og spiser. De er forbavsende stille og koncentrerede, de små.

Mens rugbrøds madderne glider indenbords, bliver der snakket om dagens begivenheder. Og børnene har ingen problemer med at huske dagen i detaljer – selvom den har budt på fødselsdag med masser af aktiviteter. For i en ramme på væggen kan de se billeder taget i løbet af dagen. Ikke stillestående papirbilleder, men et helt slideshow af nye billeder.

I den lille institution i Mariager er medarbejderne ikke bange for at prøve kræfter med noget nyt. Så da de fik tilbud om to elektroniske fotorammer, var de ikke et sekund i tvivl.

- Vi havde en god fornemmelse af, at rammerne kunne gøre nogle ting i vores hverdag nemmere. Og det har vist sig at holde stik – vi har endda fået meget mere ud af dem, end vi havde forestillet os. Og så har vi endda slet ikke udforsket alle mulighederne endnu, siger institutionsleder, Karen Christensen.

DOKUMENTATION FRA EN DAGLIGDAG

I 2004 blev det politisk besluttet, at alle landets dagtilbud – dermed også Børnehaven Lærkebo – skulle udarbejde pædagogiske læreplaner. Det er et krav, at læreplanen forholder sig til de seks hovedtemaer: Barnets alsidige personlige udvikling, sociale kompetencer, sprog, krop og bevægelse, naturen og naturfænomener, kulturelle udtryksformer og værdier.

De pædagogiske læreplaner er et skridt på vejen i regeringens krav om, at de 0-6-åriges læring og udvikling skal dokumenteres. Og i forhold til den del af arbejdet gør de elektroniske fotorammer i Børnehaven Lærkebo en stor forskel.

- Tidligere brugte vi jo tid på at lægge billeder fra det digitale kamera ind i computeren – og derefter printe dem ud. Derfor kunne der godt gå flere dage, hvor der ikke kom nye billeder. Nu kan vi bare tage memorykortet fra kameraet og sætte ind i fotorammen – så har vi et slideshow. Det er virkelig fantastisk – og det betyder, at vi får taget nye billeder stort set hver eneste dag, siger pædagog Marianne Andreasen.

De to fotorammer hænger i institutionens to stuer, men planen er, at de skal have en fast plads i den fælles foyer.

- Så vi kan bruge dem endnu mere aktivt og endnu flere forældre får kigget på dem, siger Karen Christensen.

Men allerede nu tiltrækker rammerne enorm opmærksomhed.

- Der er stort set altid børn, der sidder og ser på billederne. Det er som om billeder, der bevæger sig, er mere spændende end papirbilleder, der er hængt op på en opslagstavle. Og når mor eller far kommer, hiver børnene dem tit lige med hen til skærmen, fordi de skal vise dem noget, de har lavet. På den måde får børn og forældre en anderledes dialog om det, der foregår i børnehaven og i børnenes dagligdag her, forklarer Marianne Andreasen.

DYNAMISK VÆRKTØJ

Men de elektroniske fotorammer er ikke kun for sjov og hygge for børn og forældre. De bliver også brugt som et dynamisk værktøj i bestræbelserne på at leve op til den pædagogiske læreplan.

- Temaerne i læreplanen er naturligvis noget, vi altid har i baghovedet. Men samtidig er det også en naturlig del af hverdagen. Tager vi en tur i skoven, ligger det under temaer som krop og bevægelse, naturen og naturfænomener. Og når vi efterfølgende taler om turen herhjemme, er det sproget, vi stimulerer, siger Karen Christensen.

Og både børn og medarbejdere er blevet gode til at bruge billederne aktivt efter en spændende aktivitet.

- I dag har vi for eksempel taget billeder, da vi fejrede fødselsdag. Og da vi så bagefter spiste frokost, brugte vi billederne som udgangspunkt for en snak om fødselsdagen. På samme måde har vi et anderledes udgangspunkt, når vi eksempelvis er på tur og taler om udflugten dagen efter, siger Marianne Andreasen.

Men selvom billedrammerne allerede er blevet et stort aktiv i institutionen, er medarbejderne alle klar over, at de endnu ikke har udnyttet rammernes potentiale til fulde.

- Vi kan blandt andet lægge billeder fra "året der gik" på en memory-stick og bruge dem til forældremøde, eller når vi skal evaluere arbejdet med vores læreplan. Mulighederne er mange – og det bedste er, at det er så nemt. Der er virkelig meget tid at spare, siger Karen Christensen, der ikke frygter, at pædagogerne kommer til kort over for teknikken.

- Vi er ikke så bange for at prøve noget nyt. Og hvis vi selv skulle mangle lidt teknisk forståelse, bliver det opvejet til fulde af vores bestyrelse og en forældregruppe, der er god til at bakke op og hjælpe os, siger hun. ■

Amitech Digital Fotoramme 620
Amitechs digitale fotoramme Model 620 er en elektronisk fotoramme der selv skifter billeder. Rammen er udstyret med en 8" LCD-skærm og har det rigtige 4:3 foto-format. Model 620 har en god billedkvalitet, og med en opløsning på 800x600 punkter er du i stand til at se at detaljer på dine fotos. Også kontrastforholdet på 500:1 bidrager til den fine billedkvalitet med naturlige og flotte farver. Model 620 viser fotos fra både hukommelseskort og USB-pen. Fotorammen kan betjenes med fjernbetjening og understøtter forskellige filer, blandt andet JPEG, WMA, MPEG-1, MPEG-4 (XviD) og AVI (Motion-JPEG). Rammen fås i børstet aluminium og vejer 1 kg.

Print i store formater

Glæd dig selv eller dine nærmeste med et storformat print af et yndlingsmotiv. Dekorér dine vægge eller andet med dine egne kunstneriske billedekompositioner. Se mere på click.dk om hvordan du kommer nemt i gang eller hent en informationsfolder i din nærmeste Click butik. Her kan du også få råd og vejledning fra personalet. Kom godt igang - det er billigere end du tror - se her:

● FARVEPRINT CLICK GULD

Størrelse (cm)	Pris (kr.)	
	1 stk.	10 stk.
30 x 45	49,-	39,-
40 x 60	59,-	49,-
50 x 75	89,-	79,-
60 x 90	139,-	119,-
70 x 100	179,-	159,-
80 x 120	239,-	199,-
90 x 135	299,-	269,-
100 x 150	369,-	279,-
106,7 x 165	439,-	399,-

● FARVEPRINT CLICK PLATIN

Størrelse (cm)	Pris (kr.)	
	1 stk.	10 stk.
30 x 45	79,-	69,-
40 x 60	129,-	99,-
50 x 75	199,-	169,-
60 x 90	329,-	289,-
70 x 100	449,-	389,-
80 x 120	569,-	499,-
90 x 135	729,-	689,-
100 x 150	899,-	829,-
106,7 x 165	1099,-	999,-

● EKSKLUSIVT SORT/HVIDT PRINT

Størrelse (cm)	Pris (kr.)	
	1 stk.	10 stk.
30 x 45	99,-	79,-
40 x 60	159,-	139,-
50 x 75	249,-	199,-
60 x 90	389,-	339,-
70 x 100	529,-	469,-
80 x 120	699,-	599,-
90 x 135	889,-	799,-
100 x 150	1099,-	999,-
106,7 x 165	1349,-	1199,-

● LÆRREDSPRINT

Størrelse (cm)	Pris (kr.)	
	1 stk.	10 stk.
30 x 45	129,-	99,-
40 x 60	219,-	199,-
50 x 75	349,-	299,-
60 x 90	569,-	499,-
70 x 100	769,-	699,-
80 x 120	989,-	899,-
90 x 135	1239,-	1119,-
100 x 150	1499,-	1379,-
106,7 x 165	1899,-	1699,-

Gør ekstreme motiver til ekstremt gode billeder.

Det professionelle E-3. Skabt til det ekstreme.

De bedste billeder er ofte taget under ugunstige forhold. Derfor udviklede vi det professionelle E-3. Det er hurtigt, giver kompromisløs billedkvalitet, forbedrede Live View muligheder og fuldkommen stabilitet. E-3 = verdens hurtigste* autofokus, 5 billeder/sek., en lukkertid på 1/8000, en supereffektiv indbygget billedstabilisator, der kompenserer op til 5EV trin med alle Four Thirds optik, en højtydende Live MOS sensor, en multibevægelig skærm med Live View og en stor optisk søger med 100% synsfelt. E-3 er tilmed utroligt robust med sit stænksikre magnesiumlegerede hus og sit suveræne supersoniske støvfilter. E-3 gør det nemt at tage professionelle billeder. Nu mangler du bare de ekstreme motiver.

Discover your world. www.olympus.dk

OLYMPUS

Your Vision, Our Future

Stort fra vores fælles fotoalbum...

OPLEVELSER, INDTRYK OG BEGIVENHEDER VI ALLE HUSKER OG GENKENDER I FÆLLESKAB, KALDES TIT FOR VORES KOLLEKTIVE HUKOMMELSE. EN FÆLLES HISTORIEBOG SOM MÅSKE ET ENKELT LAND - ELLER MÅSKE HELE JORDENS BEFOLKNING DELER MED HINANDEN.

Og bogen er rigt illustreret. Som ikoner har en perlerække af store fotografier mejslet sig fast hos os alle. Vi genkender dem på splitsekunder, de er næsten mere virkelige end motivet i virkeligheden og ofte fremkalder de vores helt personlige minder og følelser.

Men bag de store fotografier ligger også en historie, et før og et efter. Hvem var fotografen, hvorfor var hun lige der, hvem er personerne – og hvordan fandt det vej til alverdens hornhinder?

I de kommende numre af CLICKIN dykker vi ned i de små eller store historier, som gemmer sig bag billederne i vores fælles fotoalbum.

Et strejf af historiens vingesus

Vores rejse starter denne gang i en lejlighed i Århus midtby – hos fotograf Michael Harder. Men vi tager hurtigt videre til revolutionernes Mellemamerika i de begivenhedsrige 1960'ere.

På bordet foran os ligger en gammeldags, brun arkivmappe med bred elastik. På mappen er der med sort tusch skrevet med et enkelt ord:

“Che”

Og Michael Harder har tydeligvis lyst til at fortælle om en brise fra historiens vingesus, der engang strejfede ham.

I 1993 fortalte en kollega, at fotografen som tog netop DET billede

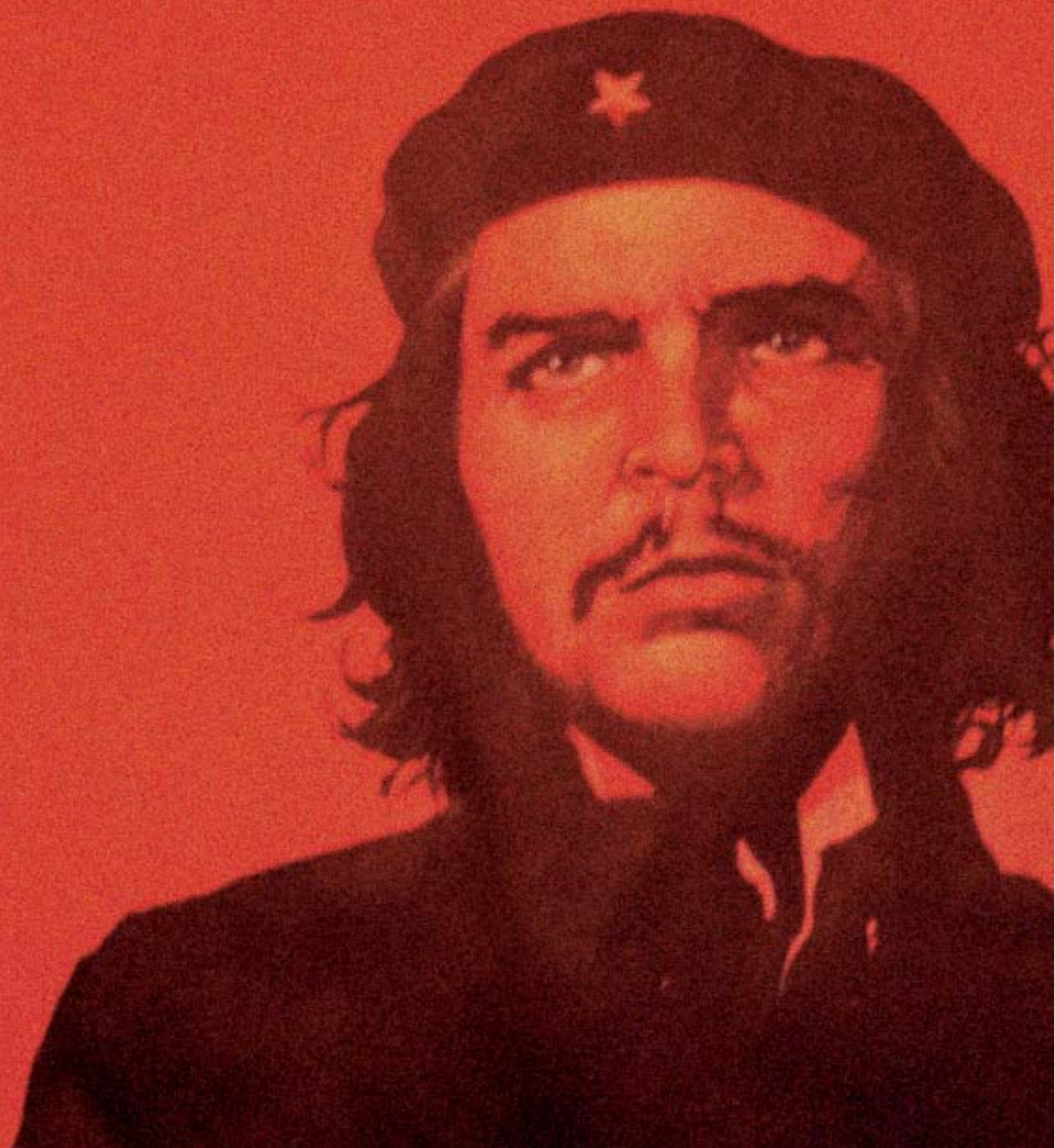
af guerillalederen Che Guevara, som blev symbol for oprør mod undertrykkelse, stadig gik lyslevende rundt i Cubas hovedstad Havana. Og at fotografen eller andre efter sigende aldrig har modtaget en eneste peso for ophavsretten til billedet.

Michael besluttede sig for at blive klogere på det, som lignede et af fotohistoriens store ophavstyper.

REVOLUTION, SALSA OG FOTOHISTORIE

En måned senere – i Cubas hovedstad Havanna - kontaktede Michael Harder fotografen Alberto “Korda” Gutierrez. Det viste sig, at han ganske rigtigt havde taget billedet – og han ville gerne fortælle sin historie.

AF HOLGER DALGAARD · FOTO: MIND4YOU · MICHAEL HARDER · ALBERTO GUTIERREZ

De to mødtes i Korda's lejlighed i et af Havannas gamle kvarterer. Der osede af revolution, salsa og fotohistorie – og med et glas cubansk rom indenfor rækkevidde begyndte Korda sin historie.

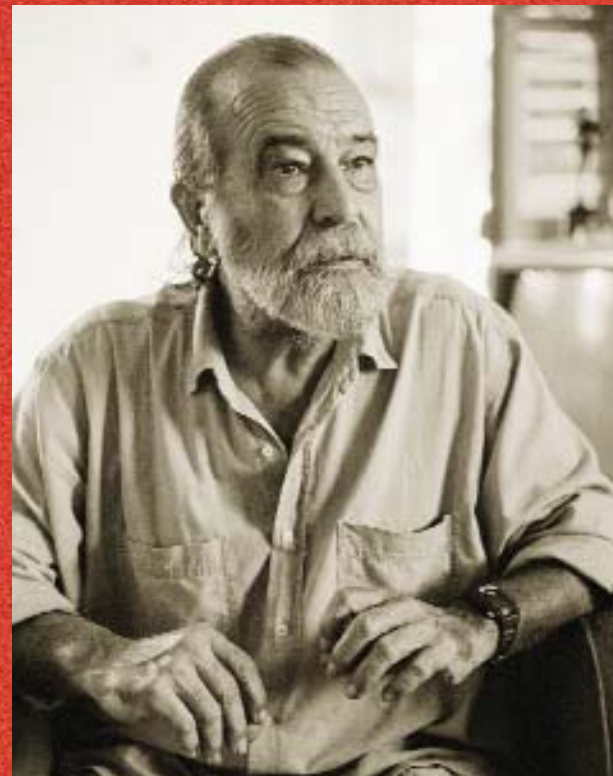
Datoen er d. 4. marts 1960 – tiden omkring Den kolde Krigs mest dramatiske konfrontation mellem de to supermagter. Det franske skib "La Coubre" transporterer over 70 tons ammunition til Revolutionen, men eksploderer i Havannas havn. 81 cubanere bliver dræbt.

Allerede dagen efter mindes ofrene ved en stor mindehøjtidelighed. Blandt gæsterne er forfatterne Simone de Beauvoir og Jean-Paul Sartre – og som fotograf på den cubanske avis "Revolution" er det Korda's opgave at dække begivenheden.

Korda – som før revolutionen var modedefotograf – var nu nær ven med Fidel Castro.

Imens Fidel holdt en af sine endeløse taler, knipsede Korda løs, og pludseligt viste Che Guevara sig på scenen. Korda pegede Leica kameraet mod ham, og det lykkedes at forevige Che to gange inden han vendte sig om og forsvandt.

Tilbage i mørkekammeret forstørrede Korda alle sine billeder – heriblandt de to af Che. Redaktøren på avisen valgte et billede af Castro til forsiden, men Korda kunne imidlertid vældigt godt lide det ene billede af Che, som han hængte op i sit studie i Havana.

Alberto "Korda" Gutierrez modtog aldrig en krone for sit berømte billede af "Che"

EN FREMMED BANKER PÅ...

Gulnet af gammel cigarrøg hang billedet der stadig i 1967, da det bankede på døren. Manden udenfor præsenterede sig ikke, – men overrakte et brev fra et højtstående medlem af Cubas administration. I brevet blev Korda bedt om at finde et godt billede af Che Guevara og levere det til den fremmede.

Korda pegede på billedet på væggen, og sagde "Dette er mit bedste billede af Che". Den besøgende var helt enig, og bestilte to print af billedet. Korda bad ham hente billederne næste dag – og da den fremmede øjensynligt var en ven af revolutionen, skulle billederne ikke koste ham noget.

Men hvad Korda ikke vidste var, at han havde haft besøg af den berømte italienske forlægger Giangiacomo Feltrinelli – bedst kendt i Europa for at have smuglet manuskriptet til Boris Pasternaks "Dr. Zivago" ud af Sovjetunionen.

Feltrinelli kom til Cuba direkte fra Bolivia, hvor han havde forhandlet løsladelsen af den franske forfatterinde Regis Debray, som var fængslet af regeringen.

Hun havde fortalt, at enden sikkert snart var nær for Che Guevara, der var trængt ud i junglen med en lille gruppe soldater. Og Feltrinelli så øjeblikkeligt en mulig forretning i den forestående likvidering af Che, som var blevet folkehelt hos mange i 60'ernes Europa.

Forudsigelsen om Che Guevaras endeligt gik i opfyldelse, og hans afsjælede legeme var knapt koldt, inden man verden over kunne købe plakater af Che Guevara – med Korda's fotografi.

” DER OSEDE AF REVOLUTION, SALSA OG FOTOHISTORIE – OG MED ET GLAS CUBANSK ROM INDENFOR RÆKKEVIDDE BEGYNDTE KORDA SIN HISTORIE.

2.000.000 KOPIER...

Feltrinelli solgte på kort tid over 2.000.000 kopier af plakaten – og siden er billedet overgået i historien som den Che Guevara vi alle genkender. Kopieret, transformeret og manipuleret i utallige afskygninger verden over.

Men hverken Korda eller andre modtog ganske rigtigt aldrig en rød reje for ophavsretten til billedet.

I årene efter har der imidlertid været en del diskussion om, hvornår plakaterne egentligt blev udgivet. Feltrinelli's søn hævder, at det skete inden Che's død for at rette verdens søgelys imod den fare Che var i – og at de i øvrigt blev foræret bort.

Korda derimod har selv i flere interviews hævdet, at han ville være en rig mand, hvis han blot havde fået en lille andel af overskuddet. Og i betragtning af, at billedet formentligt er det mest reproducerede fotografi i verdenshistorien lyder det mildest talt sandsynligt.

SMIRNOFF OG REVOLUTIONEN...

I 2000 indgik Korda dog forlig med "Smirnoff Vodka" på 50.000 US\$, fordi de uretmæssigt havde brugt billedet til en stor kampagne i Londons undergrundsbane.

"Jeg er ikke imod, at billedet bruges for at fortælle om Che og hans kamp for social retfærdighed. Men jeg er direkte imod udnyttelsen af Che's eftermæle til markedsføring af produkter som alkohol" sagde Korda efterfølgende.

Korda døde i 2001 – så han skulle helt hen til slutningen af sit liv før han høstede en smule retfærdighed.

Tilbage i Århus slutter Michael sin fortælling – og vi kigger andægtigt på den signerede kopi af det originale billede, som han fik med sig hjem fra sit møde med "Korda" – dengang i Havanna i 1993. ■

Fotograf Michael Harder

Når fotografen laver MAD...

● ÆGTE, VELTILBEREDTE MADVARER, NATURLIGT LYS OG PASSION FOR FOTOGRAFI ER DE FASTE INGREDIENSER I OPSKRIFTEN PÅ EN AF LANDETS BEDSTE FOTOGRAFER INDEN FOR MAD OG LIVSSTIL, LARS RANEK. VI KIGGEDE MED TIL FOTOGRAFERING AF SKØNNE DESSERTER

Måske er der ikke vaniljestænger nok? Skal tallerkenen afspejle restaurant-ret eller mad, som læseren selv kan lave? Kokkens forklæde – sort eller hør? Opskriften på det velkomponerede mad-fotografi kræver fokus ned til den allermindste detalje. Men så giver fotografiet også en imponerede sanseoplevelse af farver, duft og oplevelser – der får munden til at løbe i vand.

Le Chef på en stor del af de fotomæssige lækkerier i danske ugeblade og madmagasiner hedder Lars Ranek, der også sælger sine fotos til udenlandske magasiner. Som udlært reklamefotograf har han gjort netop billeder af mad, boliger og livsstil til sit speciale. Hans teknik og sans for komposition er internationalt anerkendt. Herhjemme er hans billeder fast ingrediens i blandt andet Alt for Damerne, Mad & Bolig og Magasinet Gastro, mens de også kan nydes i udenlandske magasiner som Vogue, Elle og Marie Claire. Desuden har Lars Ranek gennem de seneste mange år været fotograf på et hav af mad-, koge- og interiørbøger – for eksempel om Falsled Kro og kokken Erwin Lauterbachs kokebog.

Denne formiddag gælder det desserter. Kunden i Lars Raneks lyse studio på 3. sal i en tidligere industribygning på Nørrebro i København er Fairtrade-organisationen Max Havelaar Danmark. Organisationens kvartalsmagasin FairNok skal bringe en artikel om den københavnske Restaurant 1. th – en velrenommeret restaurant, der som navnet antyder ligger i en herskabslejlighed på 1. sal i en ældre ejendom i Herluf Trollesgade. Køkkenchef Anita Klemensen har komponeret tre desserter til FairNoks læsere, som Lars Ranek skal fotografere.

Mens Anita Klemensen anretter den første dessert i det smarte industrielle stål køkken, som Ranek har fået installeret i hele den ende af studiet, gør han klar med baggrund og underlag på fotopodiet i den modsatte ende. Helt ude ved vinduet.

- Et af mine krav til et studie var netop lyset. De store vinduer betyder, at jeg som regel aldrig er afhængig af kunstigt lys. Naturligt lys og kompositionen – på tallerkenen og i fotografiet – er grundelementet for mig, forklarer Lars Ranek.

AF JETTE AÆS · FOTO: LARS RANEK

KUNSTEN AT KOMPONERE

At kombinere en tallerken er en kunst for kokke. Når Lars Ranek skal ind over med sit kamera, blander han sig også gerne i anrettningen.

- Et madfotografi er et samarbejde. Kokken og madskribenterne har selvfølgelig deres ideer, men skal en ret tage sig flot ud på billedet,

Fotograf Lars Ranek og kokken Anita Klemensen i Ranek's studie

kræver det også, at den er komponeret med den rette luft – altså mellemrum på tallerknen. Så mad, tallerken og resten af billedet går op i en højere enhed.

Anita Klemensen er klar med den første tallerken: Syltede frugter i en organisk formet skål, som køkkenchef og fotograf i fællesskab har valgt:

- Med mad fotografering skal man altid gøre sig klart, hvad modtagerne skal bruge billedet til. Hvis opskriften lægger op til, at man selv har ingredienserne og færdighederne til at lave maden, så skal tallerkenen som regel være enkel, så den ikke bærer præg af alt for svær restaurant-mad. Så man derhjemme kan lave retten og få den til at ligne det på fotografiet. Her er opskriften et led i en restaurant-reportage, så fotoet må gerne signalere restaurant, siger Lars Ranek.

Med et enkelt mørkt underlag og genspejling af det kunstige lys, der strømmer ind ad vinduet, "skyder" Lars Ranek desserten fra et par forskellige vinkler, før den organiske skål og den indhold sidder lige i øjet. Imens gør køkkenchefen de næste to desserter klar til fotografering. En enkelt såkaldt baba-kage – en gærhævet hvedemelskage med form som en muffin, der gennemvædes med sukker vand tilsat for eksempel rom – får på tallerknen selskab af en gammel sølvgaffel, som Lars Ranek finder i en kasse fyldt med mormorbestik i alle afskygninger.

- Gafflen er med til at gøre kompositionen på tallerknen bedre, forklarer han.

DEN ÆGTE VARE

Til baba'en har Anita Klemensen glemt flormelis til at drysse på som pynt. En ingrediens, der tilfældigvis heller ikke findes i Raneks ellers velassorterede køkken. Kartoffelmel bliver den fuldgode erstatning til fotograferingen.

- I forbindelse med madfotografering florerer en masse skrøner: At maden er kunstig eller spraymalet for at se bedre ud. I alle mine år har jeg aldrig hverken selv eller arbejdet med fotografer, der brugte "snyd" på den måde. Det mad jeg fotograferer, kan man spise bagefter. Jeg formoder, at det er vandrehistorier sikkert med baggrund i amerikanske reklamefilm, som måske engang brugte den slags. I madfotografi kan man som i alle andre former for fotografering i dag arbejde med det endelige udseende i photoshop: Gøre æblet rødere, hvis man vil det. Men madvarerne er ægte. I hvert fald altid i mine billeder.

Et par timer er gået, og Lars Ranek mangler nu kun at lave portrætter af Anita Klemensen, der skraber vaniljekorn fra friske vaniljestænger – en gennemgående ingrediens i desserterne, et lille tema i FairNok-magasinet og et af de produkter, som herhjemme bliver solgt med Max Havelaar-mærket. Også Anita Klemensen bliver fotograferet i naturligt lys helt tæt ved vinduet. En formiddag er gået, tre desserter og flere portrætter af køkkenchefen er klar til at gøre madreportagen endnu mere appetitlig.

- Mad er selvfølgelig også min egen passion. Derhjemme er det som

regel mig, der laver mad. Rent fototeknisk stiller fotografering af mad ikke usædvanlige krav. Enhver madfotograf har imidlertid sin teknik – sin sjæl. Men derudover har hele fotoseancen som regel et tidspres. Fra det øjeblik maden er færdig, går der ikke lang tid, før for eksempel kødet bliver kedeligt at se på, eller salaten falder sammen. Det giver en ekstra dimension, siger Lars Ranek.

Netop den ekstra dimension er også kendetegnende for Lars Raneks fotos. Hvad enten han laver boligreportage i loftslejlighed i Stockholm, jordbær på Fyn eller vinterfrost i de norske fjelde. Det smager ganske enkelt godt. ■

I LARS RANEK, FOTOGRAF 44 ÅR

Læste først til svagstrømsingeniør – i et par dage. Brugte herefter tiden på daghøjskole på Borups Højskole i København for at forberede sig til at læse filmvidenskab. En sød højskolepige valgte fotolinje, og det blev Raneks skæbne. Ikke pigen – men undervisningen og arbejdet med kameraet.

Dropperede filmvidenskab og blev uddannet reklamefotograf hos den københavnske fotograf Hans Ole Madsen.

Arbejdede herefter i et par år for fotograffirmaet Buusmann & Kam, som er specialister i mad-fotografering.

I 1992 etablerede Lars Ranek eget firma. Det voksede hurtigt, og på et tidspunkt havde han 600 kvm studie på Amager og fem ansatte.

I 2006 besluttede Lars Ranek, at han havde løbet stærkt nok i mange år. Han omstrukturerede sit firma, og er i dag kun sig selv i et 250 kvm stort studie på 2. sal i en gammel industribygning midt på Nørrebro. Her fotograferer han til faste kunder inden for mad, bolig, interiør og smykker:

"Når jeg kun er mig selv, har jeg langt større frihed. Til at vælge kunder og opgaver. Jeg kan nu tillade mig at tage tid ud til andre ting – for eksempel kunstfotografering, der også er med til at styrke mig fagligt. Mit liv går nu mere op i en enhed."

I storm og slud rykker Vildtvejrsklubben ud

● FOR DE FLESTE OPLEVES SNESTORME, ORKANER, HAGLBYGER OG EKSTREMT TORDENVEJR BEDST INDENDØRS – MÅSKE ENDDA GEMT UNDER DYNEN MED EN GOD BOG...

En særdeles kraftig tordenbyge har udviklet sig over Cheminova på Harboør Tange.

Men for andre betyder det smil på læben, højere puls, glødende mobiltelefoner og pakkede fototasker. Vildtvejrsklubben opstod på vragstumperne fra decemberorkanen Adam i 1999 – et af de absolutte højdepunkter i dansk meteorologi – hvis man altså er vildtvejr-entusiast.

Klubben blev stiftet 3. december 2003, på 4-årsdagen for begivenheden, blandt andet på initiativ af Peter Tanev fra TV2 vejret – mr. Luftryk selv. Et debatforum havde udviklet sig til stedet, hvor vejrnørder kan få afløb for deres lidenskab – Det vilde Vejr. Dybt fascinerede af, at naturen er større og stærkere end os mennesker, må Vildtvejrsklubbens ca. 50 medlemmer bare ud i det, når det går løs. At der ikke findes dårligt vejr – men kun forkert påklædning har aldrig været mere rigtigt end her. Og kameraet er altid over skulderen eller pakket godt ned i tasken. Det nytter jo ikke at komme hjem uden beviser. Stormchasing og fotografering er to sider af samme sag.

Sådan er det også for Thomas Dolmer Nielsen – bestyrelsesmedlem i klubben og medlem fra første dag. Thomas er en glimrende fotograf – en kompetence han har udviklet sideløbende med den stigende interesse for Det vilde Vejr. Thomas er 42 år og IT medarbejder hos virksomheden KMD. Men han indledte sin karriere som vejrfanatiker med at studere meteorologi på Københavns Universitet. "Men efter en tid som studentermedhjælp i de hellige haller – hos DMI's vejrtjeneste – gik det op for mig, at et liv i vejrets tjeneste handler om administration af data mere, end faglige diskussioner og opsending af vejrballer. Ja, så skiftede jeg altså mening," erkender Thomas.

Så i dag er vejret blevet en seriøs hobby, og Thomas har i øvrigt god brug for sin teoretiske viden om meteorologi. "Med data fra internettet kan jeg faktisk se en masse om hvor og hvornår lokale vejrbegivenheder kan indtræffe. Eksempelvis kan et større tordenvejr forudsiges ved, at kigge på hvor instabil atmosfæren er, dvs. hvor nemt luften har ved at stige til vejrs. De har det ofte med at optræde i det sydlige Jylland – ærgerligt når man bor på Sjælland," griner Thomas

Thomas har sit eget slogan – "Når godt vejr er for kedeligt". Og at han mener det ses tydeligt i hans valg af rejsemål. I forsommeren 2007 rejste han og kærsten Maj-Britt bogstaveligt talt direkte ind i orkanens øje i USA – nærmere bestemt til området "Tornado Alley" i midtvesten, som på visse tider af året hjemses af særligt voldsomme tordenvejr – de såkaldte "superceller". En supercelle er et helt lokalt vejrfænomen, som kan udvikle sig fra ingenting til en enorm tordenbyge med en altødelæggende tornado på bare en enkelt time. Noget som blev uhyggeligt virkeligt for Thomas og Maj-Britt på deres tur. En supercelle i USA kan samtidig holde sig i

live i timevis, mens en dansk tordenbyge som regel falder hurtigt sammen."

Thomas har siden han var dreng været dybt fascineret af vildt vejr – når naturen viser sig som den største og stærkeste.

Men de store materielle og menneskelige konsekvenser, som jo desværre ofte følger med, er hverken Thomas eller andre seriøse chasere interesseret i. Faktisk er der en uskreven lov om, at man ikke fotograferer det spor af død og ødelæggelse, som vejrfænomener desværre ofte trækker efter sig. En regel som hurtigt kom i anvendelse på turen til USA.

Allerede en af de første dag blev Thomas og resten af gruppen fanget i deres bil under en byge med hagl på størrelse med golfbolde.

En amerikansk supercelle udvikler enorme hagl. Dem på billedet her er smeltet ned til halv størrelse!!

En dansk Cumulus Nimbus sky. Boblerne på undersiden viser, at bygen ender med at blive meget kraftig.

Efter den oplevelse tog Maj-Britt "fri" et par dage – men Thomas måtte bare videre.

"Et andet sted i Kansas var jeg ude med Kai-Asle, et andet medlem fra Vildtvejrsklubben. En supercelle havde netop dannet sig, men da mørket var ved at falde på, valgte vi at køre mod den by Maj-Britt opholdt sig i. Pludseligt hørte vi meldingen "Tornado on the ground" over radioen." fortæller Thomas.

"Vi ændrede kurs for måske at få et glimt af selve tornadoen i midten af supercellen, men måtte ind for at tanke benzin. Det siger sig selv, at man ikke skal løbe tør, når man jager en tornado. Få kilometer fremme havde tornadoen imidlertid netop krydset den vej vi kørte på – og inde i mørket så vi konturerne af det, som havde været tre-fire huse tornadoen havde udraderet fuldstændigt."

Tornadoen som supercellen havde udviklet, tilhørte den farligste kategori EF5, og havde ramt landsbyen Greensburg med 1.600 indbyggere. 90% af alle bygninger var ødelagte – og 12 mennesker omkommet. Fascinationen var afløst af forfærdelse.

"Et er, at se den slags i fjernsynet. Men at komme igennem et tornadoamt område så kort tid efter, at begivenheden er indtruffet er en voldsom oplevelse. Det er den kedelige side af stormchasing, som man desværre også kommer ud for.

Supercelle under udvikling lige udenfor Dodge City i Kansas.

” TORNADOEN HAVDE RAMT
LANDSBYEN GREENSBURG MED
1.600 INDBYGGERE. 90% AF ALLE
BYGNINGER VAR ØDELAGTE – OG
12 MENNESKER OMKOMMET.
FASCINATIONEN VAR AFLØST
AF FORFÆRDELSE.

På blot en time kan en supercelle udvikle sig så altødelæggende, som den der fjernede byen Greensburg fra jordens overflade.

I samråd med Maj-Britt blev de næste dage uden vildt vejr, selvom det da kriblede voldsomt for, at komme på vejene igen" siger Thomas.

I Danmark er oplevelserne som regel noget mindre dramatiske, men kan dog stadig være spændende.

"Under en weekend med vennerne fra Vildtvejrsklubben i et sommerhus ved Limfjorden, hvor vi skulle hygge os og nyde vores fotos, blev en kraftig tordenbyge dannet lige udenfor vinduerne. Og den udviklede sig faktisk til et system, som havde mange ligheder med de amerikanske storebrødre" fortæller Thomas.

Og sidste år – i 2007 – bød slutningen af februar jo på en seriøs snestorm, der lukkede landet i flere dage. Når den slags er under opsejling er det bare med at komme af sted.

THOMAS ELSKER AT TAGE BILLEDER AF VEJRET

"Vejrfænomener er fantastiske motiver med deres helt egen skønhed. De er tit fyldt med flotte kontraster, variation i lyset og stor dybde i farverne. Og så giver de store systemer en flot baggrund for ting på landjorden. Min tommelfingerregel er ca. 80% himmel og 20% land – det fortæller begge dele flottest." siger Thomas

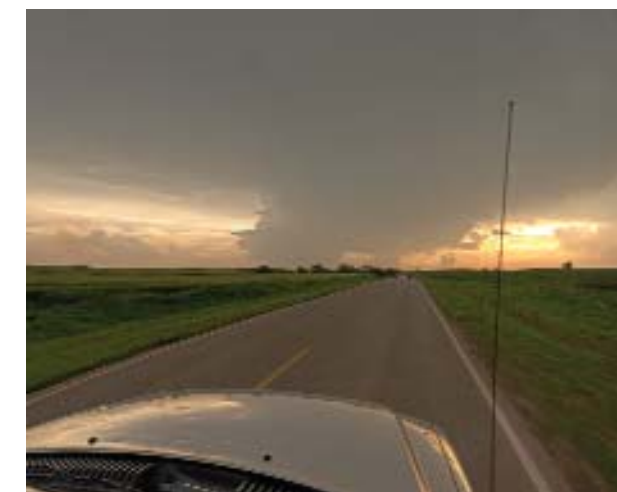
"Jeg bruger ofte et fotostativ med elektronisk trådudløser. Specielt selvfølgelig til tordenvejr eller i mørke, hvor en lang lukketid er nødvendig. Et andet trick er et såkaldt polfilter sat foran objektivet. Det fjerner en masse refleksioner – og mætter farverne på en imponerende måde."

Thomas bruger et Canon EOS 300 D spejlfleks kamera til sine optagelser. Og ofte med sin kraftige vidvinkel på 10-22 mm.

"En så kraftig vidvinkel giver virkelig fornemmelse af himmel og dramatik. Men en uønsket sideeffekt er den såkaldte "tøndeforvrængning". Det betyder at billedet bliver rundt i kanterne. Men i disse digitale dage, er der heldigvis råd for det. En tur igennem det lille program – DXO Optics Pro – kan "rejse" billedet op igen."

Men Thomas' Canon 70-200L mm er da også en trofast følgesvend, når de små ting skal tættere på. ■

Rasteplads i det sydlige Texas. Thomas Dolmer og hans kolleger måtte lige tjekke skaderne på bilen. Bygen ses stadig i baggrunden.

Knap nok er den ene byge overstået, før den næste viser sig i horisonten. Læg mærke til de kraftige buler i bilens kølerhjelme.

Vildtvejrsklubben vil samle alle, der deler fascinationen af vildt vejr og vil udbrede kendskabet til teorien bag vejret når det er vildt, lære andre om sikkerhed, når vejret bliver farligt, og først og fremmest nyde naturkræfterne.

Læs mere på www.vildtvejrsklubben.dk

Thomas Dolmer Nielsen har også sin egen vildtvejrs-side:

www.stormchaser.dk

samt

www.thomasdolmer.com

Fem klik til din egen fotobog

Anne Krøjgaard og datteren
Nanna hygger sig med at finde
sjove minder frem ved hjælp af
"Mit Billedarkiv"

● GEM DINE BILLEDER SIKKERT PÅ INTERNETTET OG DEL DEM MED VENNER OG BEKENDTE. BESTIL DINE EGNE FOTOPOSTKORT OG -KALENDRE. FÅ SENDT PRINT AF DINE BILLEDER DIREKTE TIL DØREN. ELLER LAV DIN EGEN FOTOB OG MED GANSKE FÅ KLIK. MAGASINET CLICKIN HAR TESTET MIT BILLEDARKIV – OG DET ER NEMT AT ARBEJDE MED

De fleste kender sikkert systemet med at arkivere løse billeder i en papkasse i kælder eller i forskellige mapper spredt på computerens harddisk. Men de fleste ved nok også, at den slags "billedalbum" alt for sjældent bliver kigget igennem.

Nu er der hjælp at hente hos Click og fotokædens nye program Mit Billedarkiv, der gør det både nemt og sjovt at holde styr på billederne. Efter blot fem klik er du klar til at lave din egen fotobog.

Vi har testet programmet, og mulighederne er mange. Man kan blandt andet lagre sine vigtigste fotos sikkert hos Click - via internettet. Man kan lave sin egen fotokalender og bestille print af sine billeder.

Men det vender vi tilbage til, for inden da skal man naturligvis først installere et lille program på sin computer. Det er heldigvis ikke svært. Programmet kan hentes i form af en gratis cd-rom i alle Clicks butikker – eller downloades fra Clicks hjemmeside – og en installationsguide hjælper med det tekniske.

Når programmet er installeret, åbner det en verden af muligheder. Programmet indeholder både features, som giver overblik over dine digitale fotos på computeren – og features som gør det nemt at kommunikere dine billeder via internettet.

FUNKTIONER PÅ DIN COMPUTER

Det nemmeste er først at hente alle de fotos, du har liggende på computeren eller på dit digitale kamera, ind i Mit Billedarkiv. Et klik på knappen "Hent fotos" sætter dig i gang.

Billederne kan derefter opdeles i lige så mange fotoalbum, du kunne ønske. Du opretter blot et nyt album og trækker de ønskede billeder fra Mit Billedarkivs indbakke ind i albummet.

Albummet kan du senere vise som slideshow med musik til på din computer.

Du kan også forsyne de enkelte fotos med nøgleord – for eksempel "sommerferie" eller "fødselsdag" – og senere søge på nøgleord for at finde billeder fra særlige situationer.

Du kan også via en billedkalender se, hvornår du har taget hvilke billeder. Eller søge efter billeder, du ved er taget på en bestemt dato.

Desuden kan du med et Billedatlas markere, hvor i verden dine billeder er taget.

Programmet giver dig også lov til at redigere dine billeder og for eksempel beskære dem, ændre farver eller kontrast.

FUNKTIONER VIA INTERNETTET

Har du lyst til at bruge dine billeder endnu mere aktivt, kan du via Mit Billedarkiv, gå på internettet, hvor endnu en lang række funktioner venter.

Det måske allervigtigste er muligheden for at lagre dine billeder et sikkert sted.

Sammen med programmet får du mulighed for at lagre 100 billeder gratis på Clicks sikrede server – og du kan derudover købe ubegrænset plads til fotos på serveren.

Selvom det måske lyder besværligt, kræver det igen kun få klik med musen.

Du skal blot klikke på linket "Sikker lagring på nettet". Det åbner Clicks hjemmeside, som guider dig gennem lagringen af dine fotos. Du kan plukke enkelte billeder ud og bestille sikker lagring til dem via Mit Billedarkiv – eller vælge hele album.

På Clicks server er billederne beskyttet mod virus, tyveri og nedbrud.

Med knappen "Opret fotoprodukter" i Mit Billedarkiv kan du gøre dine billeder endnu sjovere. Her kan du nemlig lave din egen personlige kalender i flere versioner, lave postkort med dit favoritfoto, eller lave en fotobog med for eksempel dine rejseminder, dit barns første år eller en anden stor begivenhed.

Igen bliver du guidet igennem processen – nemt og hurtigt. Du kan også dele dine album eller enkelte billeder med venner og bekendte via internettet. Klik på "Del billeder" og send en e-mail med fotos eller et link, hvor modtageren kan gå ind og se de udvalgte billeder.

Og er du bare stadig vild med papirfotos, kan du nemt bestille print af dine digitale fotos. Klik på "Bestil billeder" eller træk de ønskede billeder over i indkøbskurven i højreside af Mit Billedarkiv. Vælg derefter størrelse, kvalitet og den Click-butik, hvor du vil hente billederne.

Kort sagt – med få klik kan du bruge dine billeder på en helt ny måde og få endnu mere glæde af dem. ■

Alt det får du...

Overfør dine billeder

Programmet finder selv dit kamera, og med få klik ligger billederne på din computer. Skifter du til et nyt kamera, behøver du ikke skifte billedprogram

Beskyt dine billeder

Beskyt dine vigtigste minder mod nedbrud, virus, tyveri, brand...

Dine billeder lagres på vores sikre servere, og du kan altid få fat i dem via internettet

Del dine billeder

Alle dine billeder i Mit billedarkiv kan du med få klik dele med andre via Internettet. Du inviterer med en e-mail direkte fra Mit billedarkiv, og du kan invitere til at se både enkelte billeder – eller hele fotoalbums.

Bestil dine billeder

Du bestiller nemt udprint af dine bedste billeder på ægte fotopapir og i mange størrelser. Billederne henter du hos din lokale CLICK-butik – eller du får dem sendt direkte til din adresse.

Publicér dine billeder

Design og bestil din egen fotobog fra ferieturen eller af dine børn. Du kan også lave flotte takkekort til alle anledninger eller kalendere med dine bedste billeder.

Mit
billedarkiv

Systemkrav

Mit Billedarkiv fungerer på pc
256 Mb RAM
Min. 40 Mh Harddisk
1 Ghz processer

Tysk krigsmarine er i dine billeders tjeneste

● EN TIDLIGERE U-BÅDSBUNKER, SOM DEN TYSKE VÆRNEMAGT LOD BYGGE I TRONDHJEM I NORGE, TJENER NU SOM HJEMSTED FOR DINE BILLEDER, NÅR DU BRUGER CLICK'S "SIKKER LAGRING"

Og stedet har sin helt egen dramatiske historie. Tiden er maj 1941. Norge er besat af tyskerne som har store planer med landet som del af Det 3. Rige. De allierede sætter massivt pres på tyskerne ved Østfronten – og det kræver masser af forsyninger og tropper. Derfor sendes skibskonvoj efter skibskonvoj fra England igennem Ishavet til den russiske havneby Murmansk. Her er havnen nemlig isfri året rundt.

Et vigtigt våben i tyskernes indsats imod konvojerne er u-både, som opererer i hele det Nordatlantiske område. Trondhjem fjorden er det optimale sted for en u-bådsbase. Dyb, beskyttet og tæt på Nordatlanten. Og i øvrigt havde værnemagten planer om, at bygge en enorm tysk marinehavn netop ved Trondhjem.

Tyskerne iværksætter konstruktionen af det omfattende ubådsanlæg Dora. Deres bygningsværker fik navn efter geografisk beliggenhed – og Trondhjem hed "Dronheim" på tysk. I det tyske lyd alfabet hed bogstavet D "DORA" – deraf navnet. En anden bunker i Bergen hed "BRUNO".

Dora havde plads til 16 u-både og 200.000 tyske soldater og kunne lukkes hermetisk i tilfælde af angreb. Den blev blandt andet bygget af serbiske slavearbejdere – og efter krigen gik der rygter om, at tyskerne havde begravet ulydige arbejdere i betonen. Det er dog sidenhen afvist. Man ville nemlig aldrig tillade, at svække betonens styrke på den måde!

Doras vægge er op til 3.5 meter tykke – og efter krigen overvejede man at fjerne anlægget med dynamit. Det ville dog sikkert have skadet resten af byen mere end Dora, så det blev opgivet igen, og man fandt andre anvendelsesmuligheder. Blandt andet gør konstant temperatur og luftfugtighed stedet ideelt til store computeranlæg – noget CLICK's kunder nu kan nyde godt af.

Når du sender dine billeder til CLICK's servere i Dora, lagres de på flere uafhængige computere for til sidst hver dag at blive overført til databånd, som opbevares i sikrede bokse. Computeranlægget bruges også af det norske statsarkiv og Trondhjem's universitet – og er tilkøbt et avanceret alarmsystem fra Sikkerhedsselskabet Falken.

Vi gør vores yderste så dine kæreste minder er i trygge rammer bag metervis af tysk beton. Se hvordan du får dine billeder sikret bag tysk beton på www.click.dk. ■

Man opgav at fjerne bunkeren – og i dag tjener den fredelige formål.

FREECORDING IS *being in the driver's seat*

you can
Canon

Med den nye HF10 er du i kontrol. Du kan skyde, hvad du vil – når du vil. Find energien og spontaniteten i hverdagen. Start med at have det lidt sjovt på www.canon.dk/freecording

Danmarks

danse dronning

● DER ER DANS. OG SÅ ER DER DANS. OG DANS. MARIANNE EIHILTS LIV ER ET STORT DANSEPROGRAM. OG EFTER SUCCESSEN OG SEJREN I VILD MED DANS ER DER IKKE FORELØBIGT UDSIGT TIL ET AFDANSNINGSBAL I DEN IHÆRDIGE KVINDES LIV, DER DOG HAR FÅET TID TIL AT BLADRE LIDT I SIT EGET FOTOALBUM

Solen danser ikke denne onsdag midt på dagen. Det er én af årets første måneder, og som sædvanlig har solen svært ved at finde de grundlæggende dansetrin. Måske den kan lære noget af kvinden, der kommer dansende ind ad døren. Lidt forsinket godt nok. Men hun stråler, og strålevarmen smitter. Det har været ventetiden værd. En ordentlig stak papirer, krøllet godt sammen i venstre hånd, og goddag-hilsen med højrehånden. "Nåh, det er bare nogle papirer, der flød i bilen. Nu kan de lige blive smidt ud."

I løbet af de seneste måneder har Marianne Eihilt smidt hen ved en million kroner i at forandre nogle lokaler på Lystrupvej i Risskov ved Århus til et nyt dansestudie. Håndværkerne er stadig i gang, og selv om det er de færreste, der kan følge med i Marianne Eihilts tempo, gør de deres bedste. Og det skal de også, for det nye, lyse trægulv er allerede taget i brug af mennesker fra fem til 73 år, der alle enten vil være lige så dygtige som Marianne Eihilt eller måske bare smittes lidt af smil og varme fra den vævre dansedronning. Medlemslisten er allerede lang i "let's dance" – Marianne Eihilts nye satsning sammen med makkeren, dansepartneren, vennen og ekskæresten Brian Eriksen.

Den runde million kan ikke få Marianne Eihilt til at se bekymret ud. Hun er et menneske, der generelt tager dansende let på de fleste ting. Selv om man ifølge etiketten skal smile meget, når man danser, gør hun det også gerne. Fotografen behøver slet ikke hive gamle tricks frem fra bogen, da Marianne Eihilt skal foreviges til interviewet. Smilene står i kø.

"Jeg er glad og glad for at leve i det hele taget. Og så møder man også selv flest glade mennesker, når man har den indstilling. Men en gang imellem støder jeg ind i sure mennesker, der brokker sig over både det ene og det andet. Men så står jeg helt af. Jeg kan ikke bruge sure mennesker og deres brokkerier til noget. Jeg vil ikke have, at de skal ødelægge mit humør, så jeg sætter som regel et filter op, når jeg møder sure mennesker. Det er selvfølgelig ikke sådan, at jeg ikke kan holde ud at snakke om problemer. Men tingene skal sættes i perspektiv. Jeg synes, at jeg lever det liv, jeg drømmer om. Jeg hører mange mennesker sige, at de vil ændre dit og dat, hvis de fik mulighed for det. Det ville jeg ikke," understreger Marianne Eihilt.

Det opfølgende spørgsmål "Hvad kan gøre dig glad?" er lige til at bide tungen over på. Det er lige før, at man kunne have fået ét af de store fotos af en dansende Marianne Eihilt til at levere svaret. I et splitsekund efter, at det er sluppet ud over læben, fornemmer man nemlig godt, hvor svaret vil bære hen.

"Dans. Både når jeg underviser og møder motiverede mennesker, der brænder for at lære nogle ting, og når jeg selv danser," siger Marianne Eihilt.

TIDLIG START

Svaret leder os direkte til det første billede fra sit fotoalbum, som Marianne Eihilt har tænkt sig at vise os. Et foto af en lille, nordjysk pige i danse-dress.

"Jeg er omkring otte-ni år på det her billede. På det tidspunkt var jeg en rigtig god børmedanser, og lige så længe, jeg kan huske det, har jeg danset. Jeg var helt vild med det, også da jeg var mindre. Men omkring 10-11 års alderen fik jeg en mindre krise. Jeg ved ikke, om det var kroppen, der ikke kunne følge med trinene eller omvendt. I hvert fald blev jeg lige pludselig elendig, men heldigvis var det så, at Brian kom ind i billedet, og lige siden er det gået op ad bakke. I positiv forstand, altså. Hvis man skal blive en rigtig god danser, én der vil vinde titler, så skal man begynde i en relativ tidlig alder. Jeg vil sige, at man ikke skal begynde ret meget senere end som 10-årig, hvis man vil helt til tops. På den måde er det lige som alt andet sport," fortæller Marianne Eihilt.

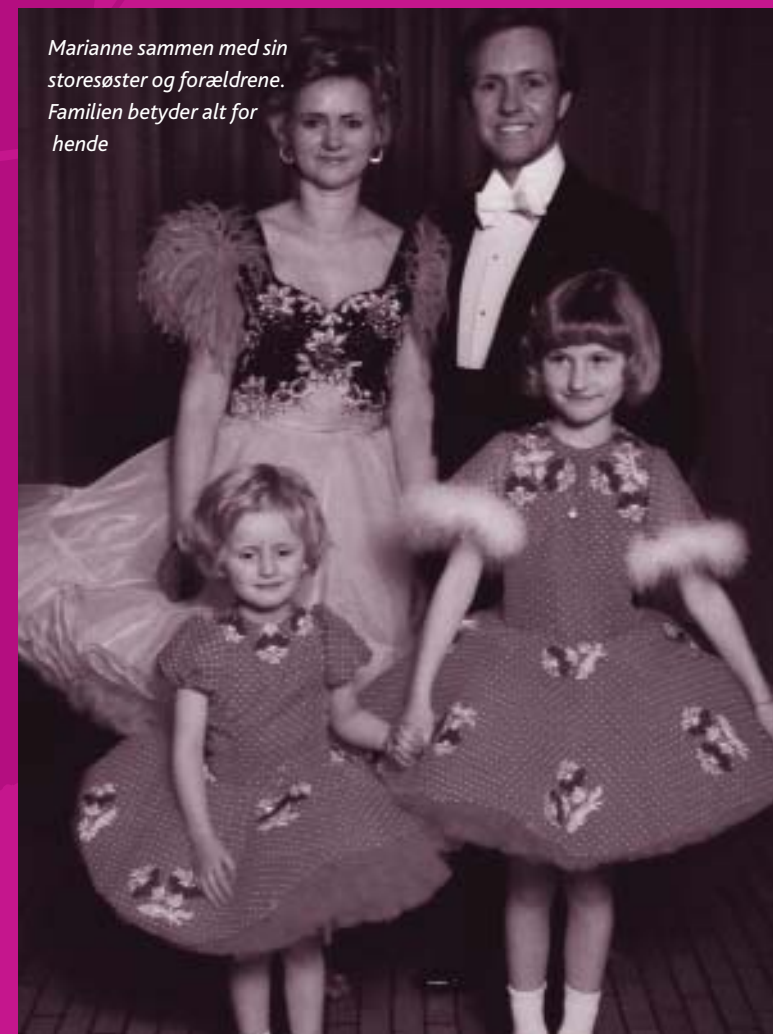
BRIAN FREM FOR KÆRESTE

Det næste foto er ét af de uundgæelige fra Marianne Eihilts liv.

Lille pige – store drømme.
Marianne Eihilt for 25 år siden.

Marianne sammen med sin
storesøster og forældrene.
Familien betyder alt for
hende

Mariannes forældre
— et smukt par

Marianne og hendes første
dansepartner René

Marianne Eihilt sammen med Brian Eriksen. De to
er som tvillinger og mere sammen end et ægtepar

Faktisk er det to billeder, som Marianne Eihilt vælger ud. Det ene med René, hendes første dansepartner. Det andet med Brian Eriksen som et smilende par efter endnu en triumf. Marianne og Brian ejer i dag dansestudiet "let's dance" i fællesskab. De har danset sammen i næsten 20 år, de har været kærestere, de bor tæt på hinanden, og de er i det hele taget hinandens bedste venner.

"Jeg tror, vi ved alt om hinanden. Det er et helt unikt forhold, vi har. Vi er nærmest som tvillinger, måske bare endnu tættere. Vi er også mere sammen end et normalt ægtepar. Vi tænker ens i stort set alle henseender, og jeg tror, vi ved, hvordan den anden føler. Det var selvfølgelig også Brian, der lige gav mig en lille advarsel om, at jeg så noget stresset ud i januar måned. Det er jeg ellers aldrig, men jeg var lidt nede over alle de ting, jeg ikke kunne nå. Vi passer på hinanden, for vi har oplevet sorger, kriser, succeser og alt muligt andet sammen. Den dag, der kommer en kæreste ind i mit liv, bliver det også meget vigtigt for mig, at han og Brian svinger sammen. Hvis de ikke gør det, er det kæresten, der ryger ud. Brian og jeg har et helt specielt bånd sammen, som ingen kan eller skal have lov til at ødelægge. Dansestudiet her er vores nye fælles drøm, og det kommer vi til at bruge masser af energi på i fremtiden," siger Marianne Eihilt.

DEN VIGTIGE FAMILIE

Det tredje billede er et billede af Marianne sammen med sin familie. Med mor og far og storesøster Bettina, der er seks år ældre end Marianne.

"Vi er en dansefamilie. Min mor og far dansede, mine bedsteforældre gjorde også, og så dansede min storesøster også. Mine nevøer og niecer danser også i dag, så meget i vores familie handler om dans. Min familie betyder alt for mig, så selvfølgelig skal de også med, når jeg skal vælge vigtige billeder fra mit liv. Mine forældre og min søster bor i Aalborg, og det gjorde jeg også, indtil jeg var 22 år, hvor jeg flyttede til Vejle, og for otte år siden flyttede jeg så her til Århus. Desværre ser jeg ikke min familie helt så tit, som jeg gerne ville, for jeg har simpelt hen fået alt for travlt. Men jeg tager turen til Aalborg lige så snart, muligheden er der. Min familie repræsenterer mine rødder, og dem har jeg brug for at holde fast i. Men jeg så dem nok egentlig mere, da jeg var professionel danser. Efter jeg stoppede den professionelle karriere i marts-april 2006 har der været fuld fart på," understreger Marianne Eihilt.

BERØMMELSEN

Det fjerde foto er også et af de uundgælige. Sammen med Robert Hansen og fra sejren i Vild med dans 2007. En sejr, der betød rigtig, rigtig meget for Marianne Eihilt. Men som også har ændret hendes liv. Hun er røget op i kendis-hierarkiet.

"Jeg havde ikke forventet, at det ville betyde så meget at vinde. Nu havde jeg været i finalen to gange før, men da det gik op for mig, at vi havde vundet, var det bare helt vildt. Det overraskede mig virkelig, at det betød så meget. Men det gjorde det. Og så er det helt vildt med den store opmærksomhed, som programmet har fået. Nu har jeg i mange år knoklet på dansegulvet og vundet DM 10 gange, vundet sølv ved både EM og VM, uden at det har kastet noget stort af sig. Og så fordi jeg stiller op som en gammel cirkushest i dét program, så kommer det hele væltende. Men jeg har meget at takke programmet for. Det har jo bl.a. gjort, at jeg nu kan starte eget dansestudie op, og at dans er blevet rigtig populær. Jeg er også mange gange ude til fødselsdage for at optræde, lige som jeg laver ryste-sammen-events i virksomheder. Alt sammen på grund af succesen i Vild med dans. Nej, jeg piver ikke over at være blevet kendt, og det er ikke til at holde ud at høre på, når folk gør det. Hvis man ikke vil være kendt, skal man heller ikke stille op i sådan et program. Men selvfølgelig er det ikke altid lige fedt. For eksempel havde jeg en oplevelse for nylig, hvor jeg sad i min bil på en tankstation og var i gang med at spise en sandwich. Du ved, én af dem med dressing ud over det hele. Jeg kunne pludselig godt fornemme, at der var nogen, der kiggede på mig, det kan man jo godt. Det var en mand i en bil ved siden af. Pludselig bakkede bilen, fordi de andre i bilen også skulle se mig. Og ikke nok med det, så steg manden ud og bankede på min bilrude og bad om en autograf. Okay, harmløst men alligevel lidt grænseoverskridende. Men det er svært at være et privat menneske, hvis man først er blevet en offentlig person. Det må jeg bare erkende. De fleste gange er det heldigvis også ros og positiv stemning, som folk kommer med," siger Marianne Eihilt.

Dansen ned ad Mindernes Allé er forbi. Om lidt skal Marianne Eihilt skruer sig ned i sit outfit, når nye, håbefulde par skal lære et trin eller to fra Danmarks dansedronning. ■

Lykkelige vindere. Robert Hansen og Marianne Eihilt efter triumfen i
Vild med dans.

Marianne Eihilt bruger masser af tid og ikke mindst energi i hendes
og Brians dansestudio "Let's Dance" i Århus

Marianne Eihilt med dét ansigt, som hun mest viser. Et stort smil.
Hun har let til smil og er et glad menneske

Fakta om Marianne Eihilt:

- Født i Aalborg den 8. oktober 1974.
- Hun er ugift.
- Bor i dag i Århus.
- Har vundet DM 10 gange. Og har vundet både EM-sølv og VM-sølv med dansmakkeren Brian Eriksen.
- I marts-april 2006 indstillede hun sin professionelle danserkarriere.
- Har medvirket i Vild med dans på TV 2 fire gange. Først med Erik Peitersen, dernæst med Eskild Ebbesen, så Ole Olsen og endelig med Robert Hansen.
- Vandt Vild med dans i 2007 med Robert Hansen.
- Ejer og driver dansestudiet "let's dance" i Århus sammen med Brian Eriksen.

På bølgelængde med det hinsides

● EN VOLDSOM VIND FEJER HENOVER DET DISEDE LANDSKAB ET STED PÅ FALSTER. OM LIDT MÅ DE GIVE SIG TIL KENDE. DANSK PARAPSYKOLOGISK ASPEKT – DPA. AT NAVNET IKKE DÆKKER OVER LOKAL INTERESSE FOR SQUAREDANCE ELLER BREVDUER ER OPLAGT – MEN HVEM ER DE SÅ?

Hvordan er mennesker, som investerer både fritid og sparepenge i at være med på en lytter til verden hinsides denne med alskens elektroniske duppeditter som hjælpemidler? Brænder en voldsom sjælelig ild i deres øjne, er de utilgængeligt opslugt af at forbinde åndelige og elektriske kredsløb, eller er de bare helt almindeligt underlige? Med sund skepsis har vi sat DPA stævne og udbedt os en forklaring.

ISEN ER BRUDT

Og inde i varmen hos Linda Jensen – bænket omkring et almindeligt, dansk spisebord, som ikke svæver frit i luften men står i en hyggelig og velindrettet stue, er isen hurtigt brudt. Hele DPA er samlet i dag – en brandmand, en programmør, en kro-ejer og en terapeut. Fire ganske almindelige danskere, som ad skæbnens snoede veje mødes omtrent en gang om måneden for at udfri afdøde sjæle fra vægge, skuffer og skabe i andre almindelige danskeres hjem.

Og samtidig med at hjælpe hvileløse afdøde til fred og ro, forsøger DPA også at dokumentere fænomenerne med billede og lyd. "DPA opstod udfra en fælles interesse i 1998," fortæller Kim Søndergaard.

"Jeg havde i mange år været interesseret i det paranormale og havde mødt et tidligere medlem på nettet. Vi fik begge ofte forespørgsler fra personer, som ville vide om deres hjem var "beboet" af andre end dem selv. Vi stiftede derfor Dansk Parapsykologisk Aspekt for både at styrke vores egen interesse og for at hjælpe både levende og afdøde"

Det var tiden omkring TV2 Zulu's populære serie "Åndernes Magt", som klinede seerne til skærmen. Åndernes Magt var baseret på almindelige danskeres uforklarlige oplevelser. Oftest i deres eget hjem.

"Vores kreds blev imidlertid sprængt, idet nogle af medlemmerne gerne ville gå i en mere spirituel retning. Det ønskede vi ikke – og vi fortsatte derfor alene et stykke tid. Men sidste år blev vi udvidet med tre nye medlemmer. Vi manglede en clairvoyant, som kunne

På computeren samler DPA signaler fra de mange apparater.

kontakte de afdøde under vores undersøgelser, og tilfældet ville, at Betina og Linda, der begge er clairvoyante, havde fået kendskab til os. Og samtidig kom Martin til som endnu en "tekniker". Den første fælles undersøgelse fungerede over al forventning – og siden har vi fire udgjort DPA," fortæller Kim Søndergaard.

ALLE BEBOERE VIL BARE HAVE FRED

Når DPA tager på undersøgelse i et hus, er det som regel fordi, husets ejer oplever uforklarlige fænomener. Skridt uden fødder, bankelyde uden årsag, fornemmelse af altid at blive beskuet på særlige steder eller husdyr, som bliver uforklarligt angst. Husets beboere vil gerne have fred – både de jordiske og de hinsides. Hvis de sidste da ellers er til stede. For ofte slutter en undersøgelse nemlig med, at der findes en naturlig forklaring på fænomenerne.

Eksempelvis kan forhøjet elektromagnetisk stråling udsendt fra højspændingsmaster, kabler i jorden eller el-skabe ofte efterlade fornemmelsen af, at nogen står tæt på os. DPA starter derfor altid med præcist at klarlægge, om fænomenerne kan have naturlige forklaringer.

Og når fænomener uden naturlig forklaring er indkredset, sætter DPA's teknikere – Kim Søndergaard og Martin Tranberg – ind med deres udstyr.

En imponerende vifte af infrarøde kameraer, digitale båndoptagere, elektromagnetisk måleudstyr, højsensitive termometre, ja sågar en geigertæller, som måler forøget radioaktivitet, placeres strategisk i rummene.

"Paranormale fænomener optræder sjældent på de bølgelængder, vi mennesker kan opfange med vores øjne. Derfor er de infrarøde kameraer specielt effektive. Vi ville også gerne have et varmefølsomt kamera af den slags brandvæsnet bruger til at afsløre ild i hulrum og sprækker. Men det er meget kostbart og kan i øvrigt ikke købes af alle og enhver," siger Martin Tranberg.

Faktisk kan paranormale fænomener – bankelyde, pludselig kulde eller underlige fornemmelser – foreviges både på lyd og billede. Og med et laserdrevet termometer måler DPA ofte fald i temperaturen, når fænomenerne er kraftigst.

ORBS – DEN PARAPSYKOLOGISKE GOLFKUGLE

"På vores optagelser ser vi ofte de såkaldt "orbs". En orb er en rund, uklar "tingest", som viser sig på både fotografier og videooptagelser. Vi viser dem helst på video, hvor de er i bevægelse og ikke kan forklares med "støv på linsen". Nogle mener, at en ånd kan samle elektromagnetisk energi, som så udlades igennem en orb. En del kan dog forklares helt naturligt som insekter, fugt eller støv i luften eller regndråber – men igen – resten er det meget svært at finde forklaringer på."

I det hele taget gør DPA meget ud af at være realistiske og kritiske i deres undersøgelser. Det er naturligt, at omverdenen er fyldt med skepsis.

” HUSETS BEBOERE VIL GERNE HAVE FRED – BÅDE DE JORDISKE OG DE HINSIDES

"Det skal den også være," siger Bettina Christensen. "Med mellemrum piskes der en stemning op, og spøgelserne dukker nærmest op bag enhver postkasse. Den hopper vi ikke med på. Vores område bliver aldrig en eksakt videnskab, men vores arbejde giver ingen mening, hvis vi ikke er skeptiske overfor det, vi oplever." Først når udstyret er sat op, bliver Bettina Christensen og Linda Jensen involveret i undersøgelsen. De kender ikke til beboerens egne observationer. De bogstaveligt talt føler sig frem med deres clairvoyante evner.

Utallige historier fortæller om spøgerier på Tøjhusmuseet i København. DPA undersøgte stedet minutløst – og fandt en række hændelser. Blandt andet har et kamera foreviget disse to "Orbs". En "Orb" siges at være energien fra en ånd, som kan ses fordi den trækker energi fra batterier, varme eller mennesker.

KLARTSYNET – HELT FRA BARNES BEN

"Clairvoyance" betyder "klarsyn". En clairvoyant person siges at have evnen til at kommunikere med sin omverden igennem andet end de fem sanser. En slags 6. sans om man vil.

"Hvis man er i tvivl, om man er clairvoyant, er man det sikkert ikke," smiler Linda Jensen. "Jeg har aldrig været i tvivl om, at jeg havde den slags evner. I min barndom kunne jeg jo ikke sætte ord på det, men jeg kunne ligesom fornemme ting, som mine kammerater ikke kunne. Og det kan jeg stadig. Clairvoyancen styrker min intuition – og det er jeg glad for. I dyre domme kan man købe sig til uddannelser og kurser for at blive bedre, men jeg mener, at man bedst udvikler sine evner ved at bruge dem. I en slags studiekredse kan man også mødes og udvikle sig i fællesskab. Det koster ikke noget og er meget givende."

Faktisk tyr politiet ind i mellem også til clairvoyante. Efter uger eller måneders forgæves eftersøgning af en forsvunden person, er der flere eksempler på, at en clairvoyant har været i stand til at finde vedkommende. Ofte er den eftersøgte da desværre omkommet.

Med en geigertæller som kan måle radioaktivitet, afgør DPA om den såkaldte baggrundsstråling er forøget.

De infrarøde kameraer er hjertet i DPA's undersøgelser. De filmer på en bølgelængde, hvor en ånd viser sig selv.

IKKE ALT ER SPØGELSER

Parapsykologiske fænomener kan deles ind i flere grupper.

"Spøgelse og ånder er ikke det samme. Mange mener, at et spøgelse er en energi, som et menneske har udsendt i en ekstrem situation. En slags parapsykologisk båndoptagelse, som hænger ved stedet. Derfor kan det se ud som om et spøgelse går igennem vægge, som ikke var der, da "optagelsen" fandt sted. Og et spøgelse kan ikke fjernes eller hjælpes videre" fortæller Kim Søndergaard.

Granit er et materiale, som den slags ofte hænger ved. På herregårde er der både masser af granit og voldsomme historier. Derfor er herregårde efter sigende et oplagt sted for spøgerier.

"Ånder derimod er afdøde personer, som befinder sig i et slags mellemrum mellem livet og døden. Af en eller anden grund – måske fordi de ikke føler, at deres liv er ordentligt afsluttet – hænger de ligesom fast. I almindelige huse er det som regel ånder, beboerne møder. Ånden knytter sig enten til stedet eller til personerne i huset. Og i forbindelse med renovering af husene bliver de ofte "vækket," siger Kim Søndergaard.

De fleste film om parapsykologiske fænomener har DPA ikke den store "faglige" respekt for.

"Udover at levere god underholdning fra Hollywood har de ofte slet ingen sammenhæng med virkelige fænomener. Og så sætter de en skræk i livet på os almindelige mennesker," mener Linda Jensen.

ET VIGTIGT ASPEKT AF LIVET

Efter mødet med DPA står ét indtryk tilbage. Fire almindelige, yderst tiltalende og åbne mennesker, der alle ser det parapsykologiske, som et af mange aspekter i vores liv. Ikke nødvendigvis det vigtigste – men altid tilstede. Om der "er mere mellem himmel og jord", behøver de tydeligvis ikke overbevise sig selv om. Deres egne oplevelser sætter dem ikke et øjeblik i tvivl. Det er der. Derfor forsøger de heller ikke at overbevise andre. ■

i DPA Dansk Parapsykologisk Aspekt er en paranormal undersøgelsesgruppe, der blev dannet i oktober 1998 af to kammerater. Formålet med gruppen er at foretage undersøgelser på steder der angiveligt plages af paranormale hændelser, ved hjælp af specialudstyr og efterprøvede teknikker, og derved prøve at frembringe beviser på paranormale begivenheder.

Se mere på www.parazonen.dk

På fotoworkshop i

Limpopo Sydafrika

● JENS VIUM SKAARUP VANDT FOTOKONKURRENCEN SOM CLICK OG TV2 VEJRET HAVDE UDSKREVET. PRÆMIEN VAR EN FOTOSAFARI TIL SYDFRIKA. LÆS HER OM JENS' SPÆNDENDE FOTOREJSE

Det var en fredag morgen da vi fløj mod Johannesburg fra København. Turen gik som fly ture nu gør, nogenlunde smertefrit. Men der er nu et eller andet fedt ved at flyve langt, servicen er bedre.

Efter en otte timer lang køretur gennem Sydafrikas utrolige og yderst foranderlige landskab ankom vi til Limpopo-reservatet og Limpopo View. Da vi ankom klokken otte var det mørkt men temperaturen var behagelig og det store bord med plads til alle elleve – og guiderne – var opdækket. Maden var et kapitel for sig selv, kødet var hjemmeskudt og det kunne smages. Salat skulle man dog kigge lidt længere efter. Allerede første aften så vi hartebeest og vildsvin nede ved de oplyste vandhuller, men det var først morgenen efter det rigtig gik op for os hvilket sted vi var kommet til.

En luksus camp med store veludstyrede bungalows og rigtig god service. Men det var langt fra det vigtigste og mest imponerende. Campen ligger på en top med 360 graders udsigt. Man kan ikke blive andet end imponeret af, hvor langt man kan se. Træer så langt

øjet rækker, ingen anden bebyggelse. Dernæst bemærker man én bestemt slags træ, der dominerer landskabet selvom de er spredt; baobab-træet. Man skal se det for at forstå det – det ligner noget fra en anden planet.

Det er fotosafari og da vi skulle have det lækre morgenlys med på billederne blev vi normalvis stille vækket klokken halv seks. Indtil klokken lidt i halv syv var der tid til at få en lille bid mad og kaffe. Så ellers af sted i åbne jeeps til formiddagens safari. Her kan alt ske. Måske en hel formiddag hvor man ser alle slags dyr, måske 3-4 timer liggende omkring en sø med flodheste for at få det bedste billede. Der blev taget billeder og gjort holdt ved alt fra baobab-træer til skorpioner til impalaer til flodheste og næsehorn. Specielt "jagten" efter næsehorn til fods er noget man aldrig glemmer. Man føler sig virkelig på eventyr, når man sidder bag en busk og tager billeder af et kæmpe, flere tons tungt næsehorn, som man har brugt tid på at finde, og nu kan sidde og høste frugten af. Først var de nysgerrige for hvad det dog var der sad bag busken og klikkede løs. Han-næsehornet stod blot 20 meter fra os, da det sænkede hovedet og satte i løb direkte mod os! Jorden buldrede og vi var alle ved at stikke halen mellem benene og stikke af, men vores bevæbnede guide, som kendte til dyrets adfærd, fik hurtigt dyret til at stikke af ved at larme og fægte med armene. Klokken ca. 11 vendte vi tilbage til lejren lidt trætte og sulte men mætte af oplevelser. Her ventede det store morgenbord hver dag med en ordentligt omgang brunch og hvad dertil hører. Dernæst kunne man lige tage en time på øjet – hvis man da ikke hellere ville sidde og kigge sine billeder igennem. Fra klokken 11-13 holdt man pause, for her var lyset så hårdt at man sjældent får gode billeder og luften så varm at dyrene holder "siesta".

Men det gav anledning til dagens fotoworkshop ved Casper Tybjerg. Fotoworkshoppen bestod af flere dele. Først en introduktion til fotografiets begreber for at give mindre øvede nogle elementer at lege og bygge med, derefter råd og taktikker om dagens "emne". På første dagen var det flodheste, og vi fik råd om alt fra brug af udstyr til dyre adfærd. Alt med til at vi kunne skabe det bedst mulige og mest sigende billede. Mindre øvede tog store skridt mod bedre billeder på kort tid, mens mere og meget øvede lærte de små ting hist og her, som gør at man ikke misser sit billede. Der var også tid til, at vi kunne vise hinanden vores bedste billeder samt få kritik og gode råd – såvel fra andre deltagere som fra Casper. Men her stoppede undervisningen ikke. For ude på savannen kunne Casper altid give gode råd, og han var gavmild med at udlåne sit professionelle udstyr, selv til folk der ikke havde prøvet andet end et lille kompakt kamera.

Før eftermiddags safarien var der lidt at spise og drikke før det gik løs igen. I Limpopo-reservatet var der rig mulighed for at forlade køretøjerne og gå rundt i området til fods – selvfølgelig kun med guide. Det gav en enorm frihed, til at kunne gøre alt hvad man havde lyst til. En dag bestemte vi os for at bestige et lille bjerg og få nogle billeder af landskabet. Andre gange kiggede vi på de kæmpe store baobab-træer – det officielt største på 47 meter i omkreds!

Nogle dage boede vi også på Limpopo River View, der ligger ved floden hvilket giver mulighed for at sejle ud og tage billeder af krokodiller og store ørne, samt et fuglefænomen der minder om det danske 'sort sol'.

Vi havde også et ophold i Botswana som er meget anderledes end Limpopo. Her er strenge regler. Men de strengere regler giver sjovt nok også muligheder. For her er dyrene mere vant til jeeps, og fordi folk ikke har lov til at stige ud og genere dyrene kan man komme helt tæt på dyrene. Vi var blot meter fra en flok løver hvilket åbnede mulighed for alle former for fotografi, total-billeder, makro-billeder – alt. Det var overvældende at høre alle kameraerne skyde lange serier af billeder, når den dovne ungløve gabte for fuld gab. Man bliver virkelig overvældet af løverne, leoparder, kuduerne, girafferne og elefanterne, hvilket gør at man kan tage mange hund-

rede billeder på meget kort tid. Her oplevede vi også en leopard der var oppe og toppes med en hyæne der havde stjålet dens bytte. Vi startede med at følge blodsporet af byttedyret der var blevet trukket rundt på savannen. Så det lykkedes os at finde de to dyr der kæmpede om byttet. Det var så intenst og spændende at vi glemte alt om tid og sted og før vi vidste af det var solen gået ned. Derefter tog vi på natsafari efter geparder, men efter en time eller to måtte vi give op. I sidste ende kan man aldrig være 100% sikker på at se noget.

Tilbage i Campen i Botswana var der buffét i bomaen, hvor man sidder udendørs og spiser omkring et bål. Herfra kunne vi se et oplyst vandhul i den ellers kul sorte nat. Vi oplevede alt fra legende zebraer til impalaer der var spændt til bristepunktet i hver en muskel i frygt for rovdyr. Her sov vi i moderniserede telte, der lå spredt i den

tættere vegetation. Der var el-hegn rundt om Campen for at holde de farligste dyr ude, men mindre dyr gik rundt mellem teltene og det gav rig mulighed for at fotografere dem fra en afstand af blot to-tre meter. De syntes at være ligeglade, når man bare ikke larmede eller stirrede.

På 9. dagen befandt vi os igen med snuden mod København. Selvom vi var trætte, snakkede vi løs, mens vi nød de gratis-glæder i VIP-loungen, for på turen var der blevet dannet mange venskaber. Det er alt i alt en helt fantastisk oplevelse at være på fotosafari. Ikke mindst fordi man med dette kombinerede undervisnings/oplevelses-forløb deler sine oplevelser med ligesindede, der alle har det samme tilfælles: Interessen for fotografi. Og med en så dedikeret og professionel læremester som Casper Tybjerg er der garanteret storslåede oplevelser – og billeder for alle. ■

you can
Canon

Fang *Smilet*

DIGITAL IXUS Lad dagen i dag blive en, du husker. Det nye Digital IXUS 860 IS er udstyret med Canon's førende kamerateknologi inkl. Face Detection, billedstabilisator og et vidvinkel-objektiv for fremragende billeder. Så kan du fange hvert et smil. www.canon.dk/smil

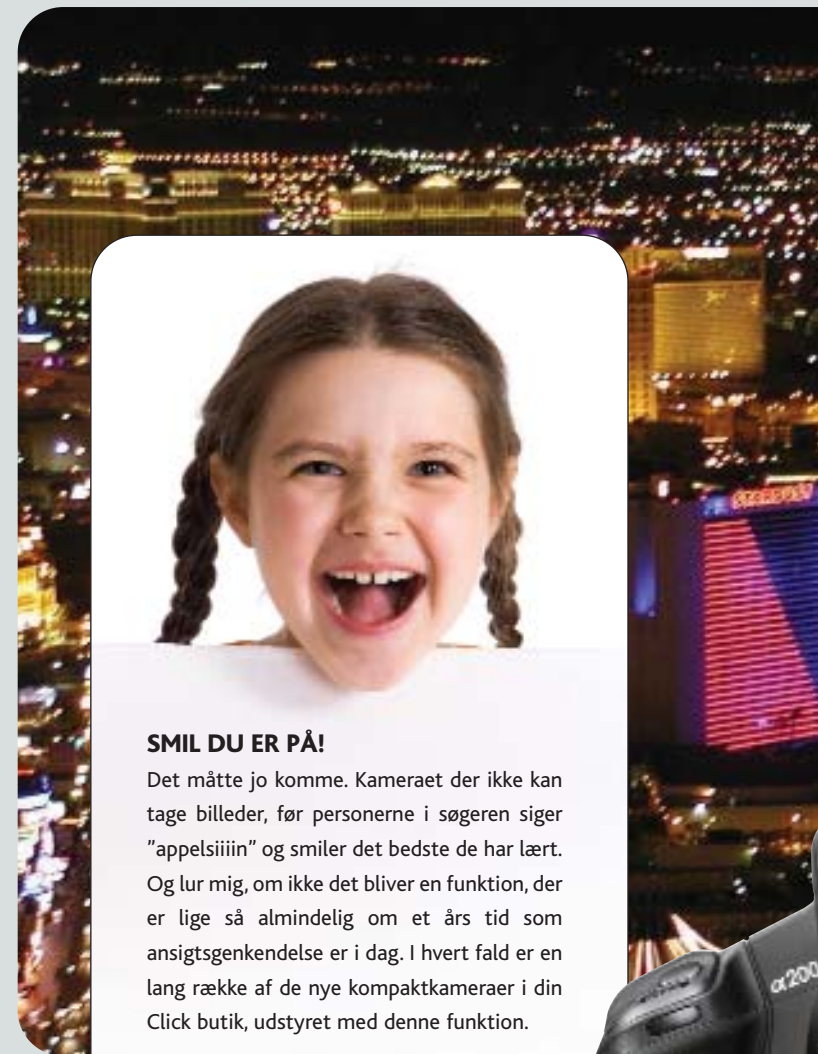
CLICKIN TOP10 Features

AF BRIAN DIXEN

BRIAN DIXEN har "født" både Zoom – Danmarks Professionelle Fotomagasin og Magasinet Mobil. I dag sidder han som udviklingsdirektør i selskabet Mediaprovider A/S bag de to magasiner og magasinet GEAR. Her spotter han nye trends og har ansvaret for udviklingen på såvel print- og onlineudgivelserne. Brian Dixen er også medlem af EISA's fotopanel. EISA er den mest betydende fotoorganisation i Europa.

Læs mere om Brian Dixen på www.dixens.dk. Kommentarer modtages gerne på brian@dixens.dk

SMIL DU ER PÅ!

Det måtte jo komme. Kameraet der ikke kan tage billeder, før personerne i søgeren siger "appelsiiin" og smiler det bedste de har lært. Og lur mig, om ikke det bliver en funktion, der er lige så almindelig om et års tid som ansigtsgenkendelse er i dag. I hvert fald er en lang række af de nye kompaktkameraer i din Click butik, udstyret med denne funktion.

Men også funktioner som billedstabilisator, der før kun fandtes i dyre spejlreflekskameraer kommer nu i kompaktkameraerne sammen med endnu mere zoom og endnu mere vejr-sikre kameraer. Hvad siger du for eksempel til 60 billeder i sekunder, 20X optisk zoom eller et kamera der kan tåle at blive trådt på? Jo der er sandelig masser af nyheder.

NYHEDER DIREKTE TIL DIG

Få nyhederne direkte serveret. Tilmeld dig Click's nyhedsbrev på click.dk

FOTORAMMER - NU MED INDBYGGET PRINTER

I sidste nummer af ClickIn magasinet skrev vi at elektroniske fotorammer ville blive det helt store hit. På fotomessen PMA i Las Vegas bughede hyldeerne med fotorammer i alle størrelser. Faktisk lige fra de allermindste til at sætte i telefonen eller i nøgleringen til de allerstørste.

Og sørme om ikke der også er modeller på vej med indbygget printer. Når rammen lige viser et sødt billede af børnebørnene, så trykker man bare på en knap og 30 sekunder efter står man med et 10x15 billede i hånden. Om modellerne når til Danmark er endnu uvist, men den slags smarte produkter har det med at dukke op, så mon ikke?

20 GANGE ZOOM

Olympus er klar med SP-570 kameraet, der er afløseren for SP-560. Modellen har fået hele 20X zoom. Dermed er du i stand til at tage billeder på både 28mm og over 400mm. Kameraet er udstyret med den seneste teknologi som ansigtsgenkendelse, billedstabilisator og meget andet. Med den nye model zoomer man ved at dreje på selve objektiv-ringen.

STORE OBJEKTIVER

Flere og flere får øjnene op for ekstra objektiver til spejlreflekskameraet. Og alle producenter er på mærkerne med en række rigtig gode teleobjektiver, der gør, at du kan trække motivet tættere på. Et godt eksempel er den nye 50-200 mm fra Olympus. Olympus anvender 4:3 standarden, og forlængelsesfaktoren hos dem er 2. Det betyder, at du får et optik med 100-400 mm. Blænden går fra 2,8-3,5, og objektivet er af den nye slags, der både er vandtæt, og som har en autofokussmotor indbygget. Prisen er her på omkring 10.000 kroner.

AFLØSEREN FOR VERDENS BEDST SÆLGENDE KAMERA

Ixus 70 er verdens bedst sælgende Ixus-model. Formentlig er der i virkeligheden også tale om det bedst sælgende kompaktkamera overhovedet. Uanset hvad, så får modellen nu en afløser. Ixus 80 er navnet på afløseren, der foruden 8-megapixel også får optisk billedstabilisator. En funktion der tidligere var forbeholdt de meget dyre objektiver, men som nu også er at finde i de billige kompaktkameraer. Ixus 80 kommer i fire flotte farver.

OBJEKTIVERNE FÅR BILLEDSTABILISATOR

Olympus, Samsung, Pentax og Sony har billedstabilisator indbygget i deres kamera huse på spejlrefleksiden. Hos konkurrenterne Canon og Nikon sidder det i stedet i objektivet. Det betyder alt andet lige dyrere objektiver. Men heldigvis for de to producenter er der nu så meget fokus på billedstabilisator, at prisen falder. Derfor regner begge producenter med at billedstabilisator bliver standard i selv de billigste objektiver fremover. Både Canon og Nikon har således netop lanceret en 18-55 mm optik med indbygget billedstabilisator.

FOTOBØGER HITTER STORT BÅDE I UDLANDET OG HER- HJEMME

Den store trend er fotobøger. Især i USA er de vilde med de helt personlige bøger indeholdende egne billeder. Her findes hundrevis af laboratorier der kan printe dine egne bøger.

Men også herhjemme bliver fotobøger mere og mere populære. På click.dk kan du under menu punktet MyClick bestille alle mulige former for fotoalbum, store som små. Er du mere til inspirationsbøger om fototeknik så har Click udgivet en serie bøger om emnet.

60 BILLEDER I SEKUNDET

Fra Casio kommer et rigtig spændende produkt. Det er Casio Pro EX-F1 kameraet. Modellen er i stand til at tage hele 60 billeder i sekunder i fuld opløsning som er på 6 megapixels. Det er simpelthen så hurtigt, at det skal opleves for rigtigt at forstå det. Kameraet er i stand til at gengive selv de hurtigste detaljer i super slow motion. Et kamera som sports entusiaster vil elske, fordi man endelig kan få forevigt, hvad der sker, når man eksempelvis svinger golfkøllen, eller sparker til en fodbold. Kameraet kommer til at koste i omegnen af 7000 kroner.

ENDNU MERE HOLDBAR

Olympus har stor succes med deres holdbare modeller. Den nye U1030 er blevet endnu mere holdbar. Nu kan modellen tåle at blive tabt fra 2 meters højde, blive trådt på med hele 100 kilo eller komme med ned under vandet i op til 10 meters dybde. Ligesom Olympus' to andre modeller er også U1030 udstyret med 10 megapixels, ansigtsgenkendelse, skyggeoptimering og meget mere. Også denne model kommer i flere farver, nærmere bestemt tre.

ENDELIG HD-KAMERAER FRA CANON

Onde tunger mener at Canon nærmest har sovet i timen, når det handler om HD i videokameraet. Men nu er giganten på vej med hele to modeller. Henholdsvis HF10 og HF100. Og foruden fuld HD-opløsning på 1920X1080 i 16:9 formatet, optages sekvenserne også nu på SD kort i stedet for eksempelvis DVD-skiver. Den store model HF10 har endda indbygget 16GB hukommelse. Canon venter at videokameraer med flash-hukommelse bliver det helt store i 2008. Derfor sender Canon også flere modeller uden HD-opløsning på gaden med flash-hukommelse.

KØB PHOTOSHOP CS3 TIL 1599 KRONER

Var det noget med den nye Adobe Photoshop CS3 Extended for 1.599,- inkl. moms? Og det er helt lovligt. Adobe tilbyder nu en speciel pris for en særlig, men stor kundegruppe. Adgangskortet til den billige, fuldt legale version er, at et medlem af familien er i gang med at studere. Og det er faktisk nok at være i gang med folkeskolen, lyder det fra Adobe. Websitet www.zoom-online.dk har spurgt Adobe om pakkerne også kan købes til PC. - Det er faktisk alle vore forhandlere der kan sælge disse pakker - det gælder både for PC og Mac.

BLÆK I DUNKE

Modsat de originale blæk-fabrikanter, så leverer de østlige producenter deres blæk i dunke til at sætte direkte i printerne. Men det er højest usikkert hvordan kvaliteten er på blækket. I dag er det nærmest en videnskab at få blæk og papir til at tale sammen.

MASSER AF NYE DIGITALE SPEJLREFLEKSMODELLER

2008 byder på en lang række nye DSLR-modeller. Fra CANON kommer EOS 450D, der er en storebror til EOS 400D. 450-modellen har fået live-view, så man kan bruge displayet som søger, endnu bedre sensor-rens og 12 megapixels.

Fra Nikon kommer D60, der er en afløser for D40X. Modellen har ikke live-view. Til gengæld er Nikon endelig hoppet med på sensor-rens-vognen.

Modellen er i butikkerne allerede nu og prisen er lige under 6000 kroner med et 18-55mm objektive. Og det endda med billedstabilisator.

SONY præsenterer i 2008 hele tre modeller. Den mindste Alpha A200 er Alpha-seriens billigste model. Her er ikke live-view. Det får du til gengæld med storebrødrene Alpha A300 og A350. Begge disse modeller får foruden live-view også vippebar skærm. A300 har en opløsning på 10 megapixel, mens A350 får hele 14 megapixel at lege med. Begge modeller har også indbygget telekonverter, så du med et snuptag kan få henholdsvis 1,4X og 2X forstørrelse i zoomen. Sony har dermed fire modeller på gaden i den populære Alpha-serie, der bygger på Konica-Minoltas teknologi.

OLYMPUS er også langt om længe klar med afløseren til E-1. Den nye model hedder E-3 og er bl.a. både støv- og regntæt, har en opløsning på 10 megapixel, sensor-rens, vippebar skærm og meget mere. E-3 er et professionelt kamera og prisen nærmer sig med hastige skridt 20.000 kroner inklusiv et 12-60 mm objektive.

Fremtidens billedbegejstring

En tredimensionel verden - naturligvis!

● "MEGAPIXEL, MEGAPIXEL" HAR MANTRAET DE SENERE ÅR LYDT, NÅR DET KOM TIL DIGITAL FOTOGRAFERING.

Men nu, hvor selv mobiltelefoner tager billeder i en størrelse, man kan tapetsere vægge med, er det på tide at se på andre måder at tilføje ens digitale billeder værdi. For når man ikke længere kan konkurrere på størrelsen af ens billeder, må man jo finde andre ting, der gør livet som hobbyfotograf lidt sjovere.

Det største problem med almindelig fotografering har altid været, at billeder er en todimensionel gengivelse af en tredimensionel verden. Der mangler ganske enkelt dybde for at få den fulde realisme. Det kan det fremkaldte, printede eller trykte fotografi i sagens natur ikke skabe uanset antallet af megapixel, men det forholder sig lidt anderledes i den digitale verden.

Inde på den anden side af skærmen er reglerne lidt som i The Matrix - de kan bøjes. Vil man optage billeder i ægte 3D, altså det vi normalt kalder holografi, er det en kompliceret proces, der kræver avanceret udstyr. Men med snilde - og computerkraft - er det faktisk muligt at opnå en tredimensionel effekt ud fra ganske almindelige digitale fotografier.

MICROSOFT I 3D

Microsoft-drengene arbejder således på noget, de kalder Photosynth. Det går i sin enkelthed ud på at skabe en 3D-model af et objekt ved at sammenkæde mange billeder af det samme objekt. Forestil dig Peterskirken i Rom og hvor mange tusinde billeder, der hvert år bliver taget af den af alverdens turister. Alle billeder er taget fra forskellige vinkler, men der vil altid være nogle markante kendetegn, der går igen. Hvis alle disse billeder bliver sat sammen med kendetegnene som referencepunkter, er det således muligt at skabe en tredimensionel model

af hele kirken. Det hele sker naturligvis automatisk, så det er computeren og ikke dig, der skal forsøge at samle dette kæmpe puslespil.

SAMMEN ER VI STÆRKE(RE)

Men nu har du jo kun taget 2-3 billeder af Peterskirken på din sidste ferie, og hvad hjælper det? Her træder fællesskabet så i kraft og beviser endnu engang, at også fotografering er sjovere, når man gør det med andre. For bliver Photosynth integreret i en fotodelingstjeneste som flickr, er adgangen til billeddata næsten uendelig. På flickr er verden efterhånden så veldokumenteret, at det er meget få ting, som endnu ikke er tilstrækkeligt afbildet.

AUTOMATISK GEOTAGGING

Fx er der pt. over 3000 billeder tagget med Peterskirken på flickr, hvilket i øvrigt er et arbejde, som teknologien også snart overflødiggør - altså tagging af billeder. I dag er det et nødvendigt onde at vedhæfte information om motiverne, da det ellers bare vil være tilfældige bygninger og landskaber - og mennesker? Men snart vil GPS være fast inventar i alle kameraer, og hvert billede vil automatisk få eksakte stedbestemmelser tilknyttet - den såkaldte geotagging. Dermed behøver man ikke at fortælle computeren, at fotografiet er af Peterskirken - det ved den allerede.

Den kan dog ikke fortælle dig, hvem de afbildede personer er, de historier skal du stadig selv fortælle - eller det kan den godt, men det er fotolegetøj for sky mænd i sorte jakkesæt, der arbejder for staten og ellers ikke har nogen kommentarer.

ER FREMMEDE MENSKERS BILLEDER INTERESSANTE?

En ting er så, at det kan lade sig gøre, men er det overhovedet interessant at få hele verdenen 3D-modelleret ud fra tilfældige menneskers ferie billeder? Det er jo netop fremmede mennesker, hvis billeder formentligt fortæller andre historier end dine, og det er jo derfor, vi overhovedet tager billederne. For at kunne genopleve et særligt øjeblik eller en speciel historie, der har betydning for lige netop os selv og vores nærmeste.

Men et billede kan nu engang ikke omfavne alt, og det kunne jo være, at en anden havde fået en bedre vinkel på motivet end dig selv. Så det skal nok hellere ses i det lys, at billederne kompletterer dine egne og øger den samlede oplevelse for alle, så det ikke længere er et enkelt fladt billede, men en hel verden, man træder ind i, og det bliver dine tilhørende røverhistorier jo ikke nødvendigvis dårligere - eller bedre af.

Microsoft Photosynth er endnu ikke udgivet, men en meget lovende testversion kan afprøves på <http://labs.live.com/photosynth/>

Vind et fotokursus!

Læsernes egne kamerakiks

Hver eneste dag året rundt bliver der taget rigtig mange billeder. De fleste bliver heldigvis vellykkede og viser lige nøjagtig det øjeblik, som personen bag kameraet ønskede at fange. Men – nogle gange går det ikke helt som planlagt. Det der skulle have været prisvinder-skuddet bliver i stedet noget ... tja, noget underligt noget.

I sidste nummer af Clickin efterlyste vi læsernes egne kamerakiks, og vi her på redaktionen har fået rigtig mange "skæve" skud. Mange fik os til at trække på smilebåndet. Specielt fordi vi selv har prøvet at stå med kameraet klar til at fange et super øjeblik. For blot med printet af billedet at konstatere, at resultatet ikke blev helt det, vi forventede.

Her kommer redaktionens udvalgte skud. Vi har også fundet en vinder. Det blev Charmboy. Han er bare for spooky, og der må helt bestemt være spøgelser i den ridehall!

Vi fortsætter konkurrence i næste udgave af ClickIn til efteråret. Har du nogle "skæve" skud, du gerne vil dele med andre så gå ind på www.click.dk. Find menupunktet: konkurrence - kamerakiks og upload dit mesterværk. Bliver dit "kiks" udvalgt, vinder du et ophold på Clicks fotoskole til efteråret.

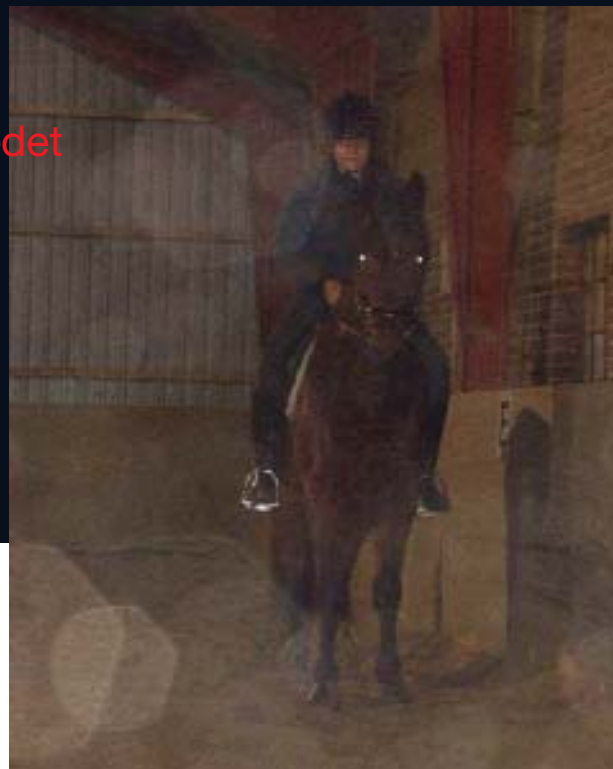
Du kan også sende dit foto til: Click, GL, Hobrovej 34, 8900 Randers –mrk. Kuverten : Kamerakiks

Vinderbilledet

Besøg af grønne mænd fra Mars?
Nej – det er vist bare en scoring i sønnens basketball kamp, som skabte lidt for store jubelscener.
Indsendt af Ib Frank fra Skive.

Mere mellem himmel og jord
Når man ser dette billede af "djævehesten" Charmboy i ridehallen, må der være mere mellem himmel og jord. Måske er det spøgelser, der flyver omkring i ridehallen?
Indsendt af Linda Weng, Galten.

Fugl eller fisk
Søg og du skal finde en fugl af en slags. Her er motivet ude af fokus.
Indsendt af Anne-Marie Kofoed, Holstebro

Nuller fnuller
– fod på situationen
Motivet til den perfekte julegave. Men en kæmpe fnuller havde sneget sig med mellem tæerne, og ja, det var altså ikke den, vi gik efter!

Indsendt af Kathrine Nicoline Sørensen, København Ø

Enestående oplevelser i full HD

Det nye Handycam® TG3

SONY

Oplev de fantastiske detaljer i verdens mindste full High Definition video-kamera.* Fang de særlige øjeblikke i ultraskarp HD på et Handycam, der passer lige i lommen. www.sony.dk/images

images like.no.other™

HANDYCAM®

Full HD
1080